

KORANENS MIRAKLER

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

Til læseren

Grunden til, at et specielt kapitel er tilegnet evolutionsteoriens kollaps er, at denne teori udgør basis for alle anti-spirituelle filosofier. Da darwinisme benægter skabelsesfaktummet, og derved Allahs eksistens, har det i de sidste 140 været grund til, at mange folk har forladt deres tro eller er kommet i tvivl. Derfor er det en meget vigtig pligt, som er stærkt relateret til religion, at vise, at denne teori er et bedrag. Det er afgørende, at denne vigtige service gives til alle. Nogle af vores læsere har måske kun mulighed for at læse en af vores bøger. Derfor synes vi, det er passende, at bruge et kapitel på en opsummering af dette emne.

I alle forfatterens bøger forklares trosrelaterede spørgsmål ved brug af vers fra Koranen, og folk inviteres til at lære Allahs ord og leve efter dem. Alle de emner, der vedrører Allahs vers, forklares på en måde, så der ikke er plads til tvivl eller spørgsmålstegn i læserens sind. Den ærlige, simple og flydende stil, der bruges, sikrer, at alle i alle aldre og fra alle sociale grupper let kan forstå bøgerne. Denne effektive og klare fortæller gør det muligt at læse dem på én gang. Selv de, der stædigt afviser spiritualitet, påvirkes af de fakta, der berettes i disse bøger, og kan ikke benægte sandfærdigheden af deres indhold.

Denne bog og alle de andre værker af forfatteren kan læses individuelt eller diskuteres i en gruppe i en samtale. De læsere, som ønsker at få udbytte af bøgerne vil synes, at diskussioner er meget brugbare på den måde, at de vil være i stand til at relatere sine egne tanker og oplevelser til hinanden.

Samtidig vil det være en stor service til religion at bidrage til præsentationen og læsningen af disse bøger, som udelukkende skrives for Allahs tilfredsstillelse. Alle forfatterens bøger er ekstremt overbevisende. Af denne grund er det en af de mest effektive metoder for folk, der ønsker at kommunikere religion til andre, at opfordre dem til at læse disse bøger.

Man håber, at læseren vil finde tid til at se på gennemgangen af de andre bøger på bogens sidste sider og værdsætte de mange materialekilder til trosrelaterede spørgsmål, som er meget brugbare og en fornøjelse at læse.

I disse bøger vil du ikke, som i nogle andre bøger, finde forfatterens personlige synspunkter, forklaringer baseret på tvivlsomme kilder, stilarter der er uopmærksomme på respekt og ærbødighed af hellige emner, eller håbløse, tvivlsdannende og pessimistiske redegørelser, som skaber tvivl i hjertet.

Det arabiske ord for Gud er Allah, og muslimer foretrækker at kalde Allah ved dette navn. Men siden denne bog henvender sig til både muslimer og ikke-muslimer, har vi gennemgående brugt ordet Gud.

{C} Alle rettigheder forbeholdt

Alle rettigheder forbeholdt. Ingen del af denne udgivelse må reproduceres, lagres i et søgesystem eller videresendes på nogen måde, elektronisk, mekanisk, fotokopiering, optagelse eller lignende uden forudgående skriftlig tilladelse af udgiveren.

Titel: Koranens mirakler

Forfatter: Harun Yahya

Copyright: Alle rettigheder forbeholdt

Trykt: 2001

Tryk superviseret af: M.R.Attique

Trykket ved : Toronto – Canada

Først udgivet af Vural Yayıncılık, İstanbul, Tyrkiet i Januar 2000

{C} Al-Attique Publishers Inc. Canada 2001

ISBN 1-894264-53-3

Udgivet af: Al-Attique Publishers Inc.Canada

65-Treverton Drive Tel: (416) 615-1222

Scarborough Ont. Fax: (416) 615-0375

M1K 3S5 CANADA

E-mail: quran@istar.ca Website: www.al-attique.com

E-mail: al-attique@al-attique.com

KORANENS

MIRAKLER

Koranen er nedsendt

fra alverdens Herre.

(Koranen, 26:192)

HARUN YAHYA

Oktober 2001

Om forfatteren

Forfatteren, som skriver under forfatternavnet HARUN YAHYA, blev født i Ankara i 1956. Da han havde gennemført sin folkeskole og sin ungdomsuddannelse i Ankara, studerede han kunst på Istanbul's Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har han udgivet mange bøger om politik, videnskab og trosrelaterede spørgsmål. Harun Yahya er velkendt som forfatteren af vigtige værker, som afslører evolutionisternes bedrageri, deres ugyldige påstande, og de mørke alliancer mellem Darwinisme og så blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Hans forfatternavn er en sammensætning af navnene Harun (Aaron) og Yahya (John) til minde om de to agtede profeter, som kæmpede imod deres folks mangel på tro. Profetens segl på hans bøgers forside er symbolsk og linket til indholdet. Dette segl repræsenterer Koranen som den sidste Bog af Gud og Han og vores Profets, den sidste af alle profeterne, sidste ord. Under vejledning af Koranen og Sunnah, gør forfatteren det til sit formål at modbevise hver irreligiøs ideologis fundamentalistiske tese og få "det sidste ord" for fuldstændigt at lukke munden på protesterne mod religion. Han bruger den sidste Profets segl, som opnåede ultimativ visdom og moralsk perfektion, som et tegn på hans intentioner om at komme med det sidste ord.

Alle Harun Yahyas værker deler et fælles mål: at formidle Koranens budskab, opfordre læsere til at overveje grundlæggende spørgsmål som Guds eksistens, Hans enhed og det hinsidige, og at udstille de affældige fundamentaler og perverterede værker af gudløse systemer.

Harun Yahya har et bredt læserpublikum i mange lande fra Indien til Amerika, England til Indonesien, Polen til Bosnien, Spanien til Brasilien, Malaysia til Italien, Frankrig til Bulgarien og Rusland. Nogle af hans bøger er tilgængelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, kinesisk, swahili, hausa, dhivehi (talt i Mauritius), russisk, serbokroatisk (bosnisk), polsk, malaysisk, uygur tyrkisk og indonesisk og er blevet værdsat af læsere over hele verden.

Højt værdsat over hele verden har disse værker været medvirkende til, at mange har genfundet tro på Allah og fået dybere indsigt i deres tro. Hans bøgers visdom og oprigtighed sammen med en udpræget stil, der er let at forstå, påvirker direkte enhver, der læser dem. De som seriøst overvejer disse bøger kan ikke længere være fortalere for ateisme eller nogen perverteret ideologi eller materialistisk filosofi, fordi disse bøger er kendetegnet ved hurtig effektivitet, bestemte resultater og ubestridelighed. Selv hvis de fortsætter med at gøre dette, vil det kun være en sentimental insisteren, da disse bøger afviser sådanne ideologier fra deres fundament. Alle moderne bevægelser i benægtelse er nu ideologisk besejret, takket være bøgerne skrevet af Harun Yahya.

Dette er uden tvivl et resultat af Koranens visdom og klarhed. Forfatteren er bestemt ikke stolt af sig selv: han ønsker blot at tjene som et redskab i menneskehedens søgen efter Guds rette sti. Der er ikke ønsket nogen materiel gevinst ved udgivelsen af disse værker.

Med disse fakta i betragtning udfører de, der opfordrer folk til at læse disse bøger, som åbner hjertets "øjne" og guider dem til at blive mere hengivne tjenere af Gud, en uvurderlig tjeneste.

I mellemtiden ville det kun være spild af tid og energi at udbrede andre bøger, der skaber forvirring i folks sind, leder dem til ideologisk forvirring og som tydeligvis ikke har nogle stærke og præcise effekter med hensyn til at fjerne tvivlen i folks hjerter, som også bekræftet af tidligere erfaring. Det er umuligt for bøger at få sådan en stor effekt, hvis de er udtænkt til at understrege forfatterens litterære magt frem for det ædle mål at redde folk fra tabet af tro. De, som betvivler dette, kan hurtigt se, at Harun Yahyas bøgers eneste mål er at overvinde vantrø og at formidle Koranens moralske værdier. Succesen og virkningen af denne service sætter sig fast i læserens overbevisning.

En pointe må huskes: den største grund til den fortsættende ondskab, konflikt og andre prøvelser udholdt af størstedelen af mennesker, er den ideologiske eksistens af vantrø. Dette kan kun afsluttes med den ideologiske

sejr over vantro og ved at formidle skabelsens vidunder og Koranens moralitet, sådan at folk kan leve efter det. Ser man på verdens situation i dag, som fører ind i en nedadgående spiral af vold, korrupsion og konflikt, er det tydeligt, at denne service skal udbydes hurtigt og effektivt, ellers er det måske for sent.

Det er ingen overdrivelse at sige, at Harun Yahyas bogserie har indtaget denne førende rolle. Med Guds vilje vil disse bøger være måden, hvorigennem folk i det 21. århundrede vil opnå den fred og velsignelse, retfærdighed og lykke, som loves i Koranen.

Forfatterens værker inkluderer Den nye Frimurerordning, Judaisme og frimureri, Katastroferne som darwinismen bragte til menneskeheden, Kommunisme i baghold, Darwinismens blodige ideologi: Fascisme, Den "hemmelige hånd" i Bosnien, Bag scenerne ved Holocaust, Bag scenerne for terrorisme, Israels Kurdiske kort, Løsning: Koranens moraler, Artikler 1-2-3, Satans våben: Romantisme, Sandheder 1-2, Den vestlige verden vender sig til Gud, Evolutionens bedrag, Præcise svar til evolutionister, Evolutionære usandheder, Omkomne nationer, For mænd der forstår, Profeten Moses, Profeten Josef, Den gyldne alder, Allahs kunstværk i farver, Hæder er alle vegne, Sandheden om livet i denne verden, At kende sandheden, Evigheden er allerede begyndt, Tidsløshed og skæbnens virkelighed, Darwinismens mørke magi, Darwinismens religion, Evolutionsteoriens kollaps med 20 spørgsmål, Gud kendes gennem fornuft, Koranen leder vej til videnskab, Livets sande opstandelse, Bevidsthed i cellen, En perlerække af mirakler, Universets skabelse, Koranens mirakler, Design i naturen, Selvopofrelse og intelligente opførselsmodeller hos dyr, Darwinismens afslutning, Dybe tanker, Bønfald aldrig uvidenhed, Det grønne mirakel fotosyntese, Miraklet i cellen, Miraklet i øjet, Miraklet i edderkoppen, Miraklet i myggen, Miraklet i myren, Miraklet i immunsystemet, Skabelsesmiraklet i planter, Miraklet i atomet, Miraklet i honningbien, Miraklet i frøet, Miraklet i hormoner, Miraklet i termitten, Miraklet i mennesket, Miraklet ved Menneskets skabelse, Miraklet i proteinet, Hemmelighederne bag DNA.

Forfatterens børnebøger er: Børn, Darwin løj!, Dyrenes verden, Himlenes pragt, Vores små venners verden: Myrerne, Honningbier som bygger perfekte kuber, Trænede dæmningsbygherrer: Bævere.

Forfatterens andre værker om Koranens emner inkluderer: De grundlæggende koncepter i Koranen, Koranens moralske værdier, Hurtig forståelse af tro 1-2-3, Nogensinde tænkt på sandheden?, Rå forståelse for vantrø, Hengivet til Allah, At forlade det uvidende samfund, De troendes sande hjem: Paradis, Viden om Koranen, Koran indeks, At emigrere for Allahs skyld, Hyklerens karakter i Koranen, Hyklerens hemmeligheder, Allahs navne, Formidling af budskabet og bestridelse i Koranen, Svar fra Koranen, Død opstandelse Helvede, Budbringernes kamp, Menneskets erklærede fjende: Satan, Den største bagvaskelse: Afgudsdyrkelse, De uvidendes religion, Satans arrogance, Bøn i Koranen, Vigtigheden af samvittighed i Koranen, Menneskelige karakterer i det uvidende samfund, Vigtigheden af tålmodighed i Koranen, Generel information fra Koranen, Den modne tro, Før du fortryder, Vores budbringere siger, De troendes barmhjertighed, Frygten for Allah, Mareridtet om vantrø, Jesus vil vende tilbage, Skønheder præsenteret af Koranen for liv, En buket af Allahs skønheder 1-2-3-4, Misgerningen kaldet "hån", Testens mysterium, Den sande visdom ifølge Koranen, Religionens kamp med irreligion, Yusufs skole, De godes alliance, Løgne spredt mod muslimer gennem historien, Vigtigheden af at følge det gode ord, Hvorfor bedrager du dig selv?, Islam: Religionen af lethed, entusiasme og begejstring i Koranen, At se Gud i alt, Hvordan fortolker de uintelligente Koranen?, Nogle af Koranens hemmeligheder, De troendes mod, At være håbefuld i Koranen, Retfærdighed og Tolerance i Koranen, Grundsætninger i Islam, De der ikke lytter til Koranen.

INDHOLD

DEL ET: KORANENS VIDENSKABELIGE MIRAKLER	10
INTRODUKTION	11
UNIVERSET KOMMER TIL	12
UNIVERSETS UDVIDELSE	14
OPDELINGEN AF "HIMLENE OG JORDEN"	16
KREDSLØB	18
JORDENS RUNDHED	21
DET BESKYTTEDE TAG	22
DEN TILBAGEVENDENDE HIMMEL	26
ATMOSFÆRENS LAG	28
BJERGENES FUNKTION	31
BJERGES BEVÆGELSE	34
MIRAKLET I JERN	36
PARRENE I SKABELSE	37
TIDENS RELATIVITET	38
REGNENS PROPORZION	40
DANNELSEN AF REGN	42
DE BEFRUGTENDE VINDE	46
HAVENE BLANDER SIG IKKE MED HINANDEN	48
MØRKE I HAVENE OG INDRE BØLGER	50
REGIONEN DER KONTROLLERER VORES BEVÆGELSER	53
ET MENNESKES FØDSEL	54

MODERMÆLK 64

FINGERAFTRYKKETS IDENTITET 65

DEL TO: INFORMATIONEN GIVET OMKRING

FREMTIDEN I KORANEN 66

INTRODUKTION 67

Det Byzantinske Riges sejr 68

DEL TRE: KORANENS HISTORISKE MIRAKLER 72

ORDET "HAMAN" I KORANEN 73

EGYPTISKE HERSKERES TITLER I KORANEN 76

KONKLUSION: KORANEN ER GUDS ORD 78

DEL FIRE: EVOLUTIONENS MISFORSTÅELSE 80

KORANENS

VIDENSKABELIGE

MIRAKLER

INTRODUKTION

For fjorten århundreder siden sendte Gud Koranen ned til menneskeheden som en bog, der skulle vejlede. Han opfordrede folk til at blive vejledt til sandheden ved at følge denne bog. Fra dens åbenbaringsdag til dommedag vil denne bog forblive den eneste vejledning for menneskeheden.

Koranens mageløse stil og den overlegne visdom i den er tydelige beviser for, at den er Guds ord. Desuden har Koranen mange mirakuløse egenskaber, der beviser, at det er en åbenbaring fra Gud. En af disse egenskaber er det faktum, at et antal videnskabelige sandheder, som vi først har været i stand til at afsløre med teknologien i det 20. århundrede, blev skrevet i Koranen for 1400 år siden.

Selvfølgelig er Koranen ikke en videnskabelig bog. Men mange videnskabelige fakta, som udtrykkes på en meget koncis og dyb måde i dens vers, er først blevet opdaget med det 20. århundredes teknologi. Disse fakta kunne ikke være kendt på den tid, hvor Koranen blev åbenbaret, og det er endnu mere bevis for, at Koranen er Guds ord.

For at kunne forstå Koranens videnskabelige mirakel må vi først kaste et blik på niveauet af videnskaben på den tid, hvor denne hellige bog blev åbenbaret.

I det 7. århundrede, da Koranen blev åbenbaret, havde det arabiske samfund mange overtroiske og grundløse ideer omkring videnskab. Da de manglede teknologien til at undersøge universet og naturen, troede disse tidlige arabere på myter arvet fra tidligere generationer. De formodede for eksempel, at bjerge støttede himlen ovenover. De troede, at jorden var flad, og at der var høje bjerge i begge ender. Man troede, at disse bjerge var stolper, som holdt himmelhvælvingen højt ovenover.

Men alle disse overtroiske tanker i det arabiske samfund blev elimineret med Koranen. I Sura Sad, vers 2, blev der sagt: " Gud er den, der har rejst himlene uden synlige støtter..." (Koranen, 13:2). Dette vers afkræftede den tro, at himlen forbliver oppe på grund af bjergene. I mange andre spørgsmål blev vigtige fakta afsløret på en tid, hvor ingen kunne have kendt til dem. Koranen, som blev åbenbaret på en tid, hvor folk vidste meget lidt astronomi, fysik eller biologi, indeholder nøglefakta om en række emner såsom universets skabelse, skabelsen af menneskets, atmosfærens struktur og de delikate balancer, der gør liv på jorden muligt.

Lad os nu sammen se på nogle af de videnskabelige mirakler afsløret i Koranen.

UNIVERSET KOMMER TIL

Universets oprindelse er beskrevet i Koranen i det følgende vers:

"[Gud er] Skaberen af himlene og jorden..."

(Koranen, 6:101)

Denne information fra Koranen er i fuld overensstemmelse med denne moderne videnskabs fund. Den konklusion, astrofysik har nået i dag, er at hele universet, sammen med dimensionerne materie og tid, kom til eksistens som resultat af en stor eksplosion som skete på ingen tid. Denne hændelse, kendt som "The Big Bang" viste, at universet blev skabt fra intethed som resultat af eksplosionen af et enkelt punkt. Moderne videnskabelige kredse er enige om, at The Big Bang er den eneste rationelle og beviselige forklaring på universets begyndelse og på, hvordan universet kom til.

Før Big Bang var der ingenting, der hed materie. Fra en tilstand af ikke-eksistens, hvor hverken materie, energi eller tid eksisterede, og som kun kan beskrives metafysisk, blev materie, energi og tid alt sammen skabt. Dette faktum, som først for nylig er blevet opdaget af moderne fysik, blev fortalt til os i Koranen for 1400 år siden.

UNIVERSETS

UDVIDELSE

I Koranen, som blev åbenbaret for 14 århundreder siden på en tid, hvor astronomiens videnskab stadig var primitiv, blev universets udvidelse beskrevet sådan her:

“Himlen byggede Vi med styrke og gjorde den vid.”

(Koranen, 51:47)

Ordet “himlen”, som bruges i dette vers, bruges diverse steder i Koranen med betydningen af rum og univers. Ordet bruges igen her med den betydning. Med andre ord afsløres det i Koranen, at universet “udvider sig”. Og det er den konklusion, videnskaben har nået i dag.

Ind til begyndelsen af det 20. århundrede var det eneste synspunkt, der herskede i videnskabens verden, at “universet har en konstant natur og det har eksisteret i uendelig tid”. Forskningen, observationerne og beregningerne udført ved hjælp af moderne teknologi har dog vist, at universet faktisk havde en begyndelse, og at det konstant “udvider sig”.

I begyndelsen af det 20. århundrede beregnede den russiske fysiker Alexander Friedmann og den belgiske kosmolog Georges Lemaitre teoretisk, at universet er i konstant bevægelse, og at det udvider sig.

Dette faktum blev også bevist af observationsdata i 1929. Mens han observerede himlen med et teleskop, opdagede Edwin Hubble, amerikansk astronom, at stjernerne og galakserne konstant bevægede sig væk fra hinanden. Et univers, hvor alt konstant bevæger sig væk fra alt andet indebar

et konstant udvidende univers. Observationerne udført i de efterfølgende år bekræftede, at universet konstant udvider sig. Dette faktum blev forklaret i Koranen, før nogen kendte til det. Det er fordi, Koranen er ord fra Gud, Skaberen, og Herskeren over hele universet.

OPDELINGEN AF

“HIMLENE OG JORDEN”

Et andet vers omkring skabelsen af himlene er som følger:

”Har de, der er vantro, ikke set, at himlene og jorden hang sammen? Men Vi rev dem fra hinanden og skabte af vand alt levende. Vil de ikke tro?”

(Koranen, 21:30)

Ordet *ratq* oversat til ”syet til” betyder ”blandet sammen, blendet” i arabiske ordbøger. Man bruger det til at referere til to forskellige stoffer, der udgør en helhed. Udtrykket ”vi opsprættede” er udsagnsordet *fataqa* på arabisk og betyder, at noget kommer til ved at ødelægge eller rive strukturen af *ratq* fra hinanden. Et frø, der spirer fra jorden, er en af handlinger, hvor udsagnsordet anvendes.

Lad os igen kaste et blik på verset, nu når vi har denne viden. I verset er himlen og jorden først omfattet af tilstanden *ratq*. De separeres (*fataqa*) ved at en kommer ud af den anden. Interessant nok, når vi husker de første øjeblikke

i Big Bang, ser vi, at en enkelt punkt indeholdt alt materien i universet. Med andre ord var alt, inklusiv "himlene og jorden", som ikke var skabt endnu, samlet på dette punkt i en tilstand af ro. Dette punkt eksploderede voldsomt, hvilket gjorde, at materien faldt og i processen skabte hele universets struktur.

Når vi sammenligner udtrykkene i verset med videnskabelige fund, ser vi, at de er i perfekt overensstemmelse med hinanden. Interessant nok kom man ikke frem til disse fund før i det 20. århundrede.

KREDSLØB

Når der henvises til Solen og Månen i Koranen, understreges det, at begge bevæger sig i et bestemt kredsløb.

"Han er den, der skabte natten og dagen, solen og månen. Hver især løber i en bane."

(Koranen, 21:33)

Det nævnes også i et andet vers, at Solen ikke er statisk men bevæger sig i en bestemt bane:

"og solen løber til et hvilested, den har. Dette er Den Mægtiges og Den Videndes bestemmelse."

(Koranen, 36:38)

Disse fakta skrevet i Koranen er blevet opdaget af astronomiske observationer på vores tid. Ifølge beregninger af eksperter inden for astronomi, bevæger Solen sig med den enorme fart på 720.000 kilometer i timen i retning af stjernen Vega i et særligt kredsløb kaldet Solar Apex. Dette betyder, at Solen cirka bevæger sig 17.280.000 kilometer om dagen. Ligesom Solen bevæger alle planeter og satellitter i Solens tyngdekraftssystem sig også den samme distance. Desuden er alle stjernerne i universet i en lignende planlagt bevægelse.

At hele universet er fuldt af stier og baner ligesom denne, skrives i Koranen som følger:

“Ved himlen med stjernebanerne!”

(Koranen, 51:7)

Der er omkring 200 milliarder galakser i universet, bestående af næsten 200 milliarder stjerner hver. De fleste af disse stjerner har planeter, og de fleste af planeterne har satellitter. Alle disse himmellegemer bevæger sig i meget præcist udregnede kredsløb. I millioner af år har hver af dem "svømmet" rundt i sit eget kredsløb i perfekt harmoni og orden med alle de andre. Endvidere bevæger mange kometer sig også i kredsløb bestemt for dem.

Kredsløbene i universet hører ikke kun til himmellegemer. Galakserne bevæger sig også med enorm fart i beregnede, planlagte kredsløb. Under disse bevægelser skærer ingen himmellegemer igennem de andres bane eller støder sammen med hinanden.

På den tid, hvor Koranen blev vist, besad menneskeheden bestemt ikke, teleskoper eller udviklede observationsteknologier til at observere millioner af kilometer af rum, og heller ikke den moderne viden om fysik eller astronomi. Derfor var det på den tid ikke muligt videnskabeligt at afgøre, at rummet er "fuldt af stier og kredsløb", som der står i verset. Men dette blev dog åbenlyst erklæret til os i Koranen og blev afsløret på den tid: - fordi Koranen er Guds ord.

JORDENS

RUNDHED

"Han har skabt himlene og jorden i sandhed. Han vikler natten rundt om dagen og dagen rundt om natten."

(Koranen, 39:5)

I Koranen er de ord, man bruger til at beskrive universet, ganske bemærkelsesværdige. Det arabiske ord, som er oversat til "vikler" i verset over, er "takwir". På engelsk betyder det "at få en ting til at lappe over en anden, foldet sammen som et stykke tøj, der er lagt væk". (For eksempel bruges ordet i arabiske ordbøger om handlingen at vikle en ting rundt om en anden på den måde, hvorpå en turban påsættes).

Informationen givet i verset omkring dagen og natten, der vikles ind i hinanden, indeholder præcis information om verdens form. Dette kan kun

være sandt, hvis jorden er rundt. Dette betyder, at der i Koranen, som blev åbenbaret i det 7. århundrede, bliver hintet til jordens rundhed.

Man må dog huske, at forståelsen for astronomi på den tid opfattede verden anderledes. Man troede da, at verden var et fladt plan, og alle videnskabelige beregninger og forklaringen var baseret på denne tro. Versene i Koranen indeholder dog information, som vi kun har fundet ud af i det sidste århundrede. Siden Koranen er Guds ord, blev de mest korrekte ord brugt i den, når det gælder beskrivelser af universet.

DET BESKYTTEDE TAG

I Koranen henleder Gud vores opmærksomhed på en af himlens meget interessante egenskaber:

”Vi satte himlen som et bevogtet tag. Og dog vender de sig bort fra tegnene derpå...”

(Koranen, 21:32)

Dette kendetegn ved himlen er blevet bevist af videnskabelig forskning udført i det 20. århundrede.

Atmosfæren, som omgiver jorden, udfører afgørende funktioner for, at liv kan eksistere. Mens den ødelægger mange meteoror, store og små, som de kommer mod jorden, forhindrer den, at de falder til jorden og skader levende ting.

Desuden filtrerer atmosfæren de lysstråler, der kommer fra rummet, som er skadelige for levende ting. Interessant nok lader atmosfæren kun uskadelige og brugbare stråler – synligt lys, nært ultraviolet lys og radiobølger, komme igennem. Alle denne stråling er essentielt for liv. Nære ultraviolette stråler, som kun delvis lukkes ind af atmosfæren, er meget vigtige for planters fotosyntese og for overlevelsen af alle levende væsner. Størstedelen af de intense ultraviolette stråler, der udsendes fra solen, filtreres ud af ozonlaget i atmosfæren og kun en begrænset – og essentiel – del af det ultraviolette spektrum når Jorden.

Atmosfærens beskyttende funktion slutter ikke her. Atmosfæren beskytter også jorden fra rummets isnende kulde, som er omkring 270 °C.

Det er ikke kun atmosfæren, der beskytter Jorden fra skadelige effekter. Ud over atmosfæren fungerer Van Allen bæltet, et lag dannet af Jordens magnetfelt, også som et skjold mod den skadelige stråling, der truer vores planet. Denne stråling, som konstant udsendes fra Solen og andre stjerner, er dødbringende for levende ting. Hvis Van Allen bæltet ikke eksisterede, ville det massive udbrud af energi kaldet soludbrud, som ofte forekommer i Solen, ødelægge alt liv på Jorden.

Dr. Hugh Ross har dette at sige om vigtigheden af Val Allen bæltene for vores liv:

Faktisk har Jorden den største tæthed af alle planeterne i vores Solsystem. Den store nikke-jern kerne er ansvarlig for vores store magnetfelt. Dette magnetfelt producerer Van Allen strålingsbæltet, som beskytter Jorden fra

stråling bombardement. Hvis dette bælte ikke fandtes, ville liv ikke være muligt på Jorden. Den eneste anden stenede planet, der har et magnetfelt, er Merkur – men dens feltstyrke er 100 gange mindre en Jordens. Selv Venus, vores søster planet, har intet magnetfelt. Van Allen strålingsbæltet er et design unikt for Jorden.¹

Energien udsendt i bare et af disse udbrud opdaget i de seneste år blev beregnet til at være svarende til 100 milliarder atombomber af den type, der blev kastet over Hiroshima. Otteoghalvtreds timer efter udbruddet blev det observeret, at magnetnålene i kompasser udviste unormal bevægelse, og 250 kilometer over Jordens atmosfære steg temperaturen pludselig til 2.500°C.

Kort sagt arbejder et perfekt system langt over Jorden. Det omgiver vores verden og beskytter den i mod eksterne trusler. Forskere fandt først for nylig ud af dette, men alligevel informerede Gud os i Koranen for århundreder siden om, at jordens atmosfære fungerer som et beskyttende skjold.

DEN TILBAGEVENDENDE HIMMEL

Vers 11 i Sura Tarik i Koranen henviser til himlens "tilbagevendende" funktion.

"Ved himlen, der vender tilbage,,,"

(Koranen, 86:11)

Ordet fortolket som "vender tilbage" i Koranen har også betydningen af at "sende tilbage".

Som bekendt består atmosfæren, der omgiver Jorden, af mange lag. Hvert lag tjener et vigtigt formål til fordel for liv. Forskning har afsløret, at disse lag har funktionen af at sende de materialer eller stråler, de udsættes for, tilbage til rummet eller tilbage ned til Jorden. Lad os nu med nogle få eksempler på denne "genanvendelsesfunktion" undersøge funktionen af lagene, der omgiver Jorden,

Troposfæren, 13 til 15 kilometer over Jorden, gør, at vanddamp er i stand til at stige op fra Jordens overflade for at fortættes og komme tilbage som regn.

Ozonlaget, i en højde af 25 kilometer, reflekterer skadelig stråling og ultraviolet lys, der kommer fra rummet, og sender begge tilbage til rummet.

Ionosfæren reflekterer radiobølger fra Jorden tilbage til forskellige dele af verden, ligesom passive kommunikationssatellitter, og gør altså trådløs kommunikation, radio og fjernsynsudsendelser mulige over lange afstande.

Magnetosfære laget sender de skadelige radioaktive partikler udsendt af Solen og andre stjerner tilbage til rummet, før de når Jorden.

Det faktum, at denne egenskab ved atmosfærens lag, som først er blevet vist i den nylige fortid, blev meddelt for århundreder siden i Koranen, viser igen, at Koranen er Guds ord.

ATMOSFÆRENS

LAG

Et faktum omkring universet, som afsløres i Koranens vers, er, at himlen er dannet af syv lag.

“Han er den, der skabte alt på jorden til jer og derpå rettede sig op mod himlen og formede den til syv himle. Han ved alt.”

(Koranen, 2:29)

“Han bestemte dem som syv himle - på to dage - og åbenbarede for hver en himmel dens beføjelse.”

(Koranen, 41:12)

Ordet “himlene”, som forekommer i mange vers i Koranen” bruges til at referere til himlen oven over Jorden, såvel som til hele universet. I betragtning af denne betydning af ordet kan man se, at Jordens himmel, eller atmosfæren, udgøre af syv lag.

Faktisk ved man i dag, at verdens atmosfære består af forskellige lag, der ligger oven på hinanden. Endvidere består den – som beskrevet i Koranen – af præcis syv lag. I en videnskabelig kilde beskrives emnet som følger:

Forskere har fundet ud af, at atmosfæren består af flere lag. Lagenes fysiske egenskaber varierer i alt fra tryk til typer af gas. Laget i atmosfæren, der er tættest på Jorden, kaldes TROPOSFÆREN. Den indeholder omkring 90% af atmosfærens totale masse. Laget over troposfæren hedder STRATOSFÆREN. OZONLAGET er den del af stratosfæren, hvor absorbering af ultraviolette stråler foregår. Laget over stratosfæren hedder MESOSFÆREN. TERMOSFÆREN ligger over mesosfæren. De ioniserede gasser danner et lag i

termosfæren kaldet IONOSFÆREN. Den yderste del af Jordens atmosfære strækker sig fra omkring 480 km til 960 km. Denne del kaldes EXOSFÆREN.²

Hvis vi tæller antallet af lag citeret i denne kilde, ser vi, at atmosfæren består af præcis syv lag, præcis som det siges i verset.

1. Troposfære
2. Stratosfære
3. Ozonosfære
4. Mesosfære
5. Termosfære
6. Ionosfære
7. Exosfære

Et andet vigtigt mirakel inden for dette emne nævnes i udtalelsen "Han bestemte dem som syv himle" i vers 12 i Sura Fussilet. Med andre ord siger Gud i dette vers, at Han gav hver himmel sin egen pligt. I sandhed, som det ses i tidligere kapitler, har hver af disse lag vitale pligter til fordel for menneskeheden og alle andre levende ting på Jorden. Hvert lag har en særlig funktion, lige fra at danne regn til at forhindre skadelige stråler, fra at reflektere radiobølger til at afværge skadelige effekter fra meteoror.

En af disse funktioner beskrives for eksempel i en videnskabelig kilde som følger:

Jorden atmosfære har 7 lag. Det laveste lag kaldes troposfæren. Regn, sne og vind finder kun sted i troposfæren.³

Det er et stort mirakel, at disse fakta, som umuligt kunne være blevet opdaget uden teknologien fra det 20. århundrede, tydeligt blev beskrevet af Koranen for 1400 år siden.

BJERGENES

FUNKTION

Koranen henleder opmærksomheden på en meget vigtig geologisk funktion i bjerge.

”På jorden satte Vi urokkelige bjerge, så den ikke skulle ryste under dem...”

(Koranen, 21:31)

Som vi har set, siges det i verset, at bjergene har den funktion, at de forhindrer rystelser i Jorden.

Dette faktum var ikke kendt af nogen på den tid, hvor Koranen kom frem. Det blev faktisk først bragt frem i lyset for nylig som resultat af moderne geologiske fund.

Ifølge disse fund opstår bjerge som resultat af bevægelserne og kollisionerne mellem enorme plader, der danner Jordens skorpe. Når to plader kolliderer, glider den ene under den anden, den øverste bukes og danner højder og bjerge. Det nederste lag fortsætter ned under jorden og laver en dyb

udvidelse nedad. Dette betyder, at bjergene har en del, der strækker sig nedad, så stor som deres synlige del på Jorden.

I en videnskabelig tekst beskrives bjerges struktur som følger:

Hvor kontinenter er tykkere, som ved bjergkæder, synker skorpen dybere ned i jordkappen.⁴

I et vers udpeges denne af bjergenes roller med en sammenligning med "teltpæle":

"Har Vi ikke gjort jorden til et hvilested og bjergene til teltpæle?"

(Koranen, 78:6-7)

Bjerge holder med andre ord pladerne i Jordens skorpe sammen ved at strække sig op over og ned under Jordens overflade ved disse pladers samlingspunkter. På denne måde fikserer de Jordens skorpe og forhindrer at den driver over magmalaget eller mellem sine plader. Kort sagt kan vi sammenligne bjerge med søm, der holder træstykker sammen.

Bjergenes fikserende funktion beskrives i videnskabelig litteratur med udtrykket "isostasi". Isostasi betyder det følgende:

Isostasi: generel ligevægt i Jordens skorpe vedligeholdt af et blødt flow af stenmateriale under overfladen under påvirkning af tyngdekraften.⁵

Denne vitale rolle hos bjergene, som blev opdaget af moderne geologi og seismisk forskning, blev afsløret i Koranen for århundreder siden som et eksempel på den suveræne viden i Guds skabelse.

"På jorden satte Vi urokkelige bjerge, så den ikke skulle ryste under dem..." (Koranen, 21:31)

BJERGENES

BEVÆGELSER

I et vers får vi at vide, at bjerge ikke er stillestående, som de lader til, men er i konstant bevægelse.

”Du vil se bjergene passere forbi som skyer, skønt du regnede dem for ubevægelige.”

(Koranen, 27:88)

Bjergenes bevægelse forårsages af bevægelserne i Jordskorpen, som de er placeret på. Jordens skorpe 'flyder' over kappelaget, som er tættere. Det var i begyndelsen af det 20. århundrede, at en tysk forsker ved navn Alfred Wegener først foreslog, at jordens kontinenter sad sammen, da de først blev dannet, men så drev i forskellige retninger og derved blev separeret, idet de bevægede sig væk fra hinanden.

Geologer forstod først, at Wegener havde ret, i 1980'erne, 50 år efter hans død. Som Wegener sagde i sin artikel udgivet i 1915, sad jordens landmasser sammen for omkring 500 millioner år siden, og denne store masse, kaldet Pangæa, var lokaliseret på sydpolen.

For omkring 180 millioner år siden delte Pangæa sig i to dele, som drev i forskellige retninger. Et af disse gigantiske kontinenter var Gondwanaland, som inkluderede Afrika, Australien, Antarktis og Indien. Det andet var

Laurasien, som inkluderede Europa, Nordamerika og Asien, undtagen Indien. Over de næste 150 millioner år efter denne separation, delte Gondwanaland og Laurasien sig i mindre dele.

Disse kontinenter, som opstod efter opdelingen af Pangæa, har konstant bevæget sig på Jordens overflade med flere centimeter om året, og har derved ændret Jordens hav- og landforhold.

Opdaget som resultat af den geologiske forskning udført i starten af det 20. århundrede, forklares denne bevægelse af Jordskorpe af forskere som følger:

Skorpen og den øverste del af kappen, med en tykkelse på omkring 100 km, er opdelt i små segmenter kaldet plader. Der er seks hovedplader og flere små. Ifølge teorien kaldet pladetektonik bevæger disse plader sig på Jorden og bærer kontinenter og havbund med sig. Kontinental bevægelse er blevet målt til 1-5 cm per år. Som pladerne fortsætter med at bevæge sig, vil dette skabe en langsom forandring i Jordens geografi. Hvert år bliver Atlanterhavet for eksempel en lille smule bredere.⁶

Der er en meget vigtig pointe, der må nævnes her: Gud har henvist til bjergenes bevægelse som en drivende handling i verset. I dag bruger moderne forskere også udtrykket "kontinental drift" om denne bevægelse.⁷

Uden tvivl er det et af Koranens mirakler, at dette videnskabelige faktum, som først for nylig er blevet opdaget af videnskaben, blev skrevet i Koranen.

Jern er et af de elementer, der bliver fremhævet i Koranen. I Sura Hadid, som betyder Jern, bliver vi fortalt:

"... Også jernet har Vi sendt ned. Der ligger en mægtig styrke deri og megen nytte for menneskene..."

(Koranen, 57:25)

Ordet "sendt ned", som bruges specifikt om jern i verset, kan man se som at have metaforisk betydning for at beskrive, at jern er blevet givet til folkets fordel. Men når vi tager ordets bogstavelige betydning i betragtning, som er "at blive fysisk sendt ned fra himlen", indset vi, at dette vers indebærer et meget vigtigt videnskabeligt mirakel.

Det er fordi, moderne astronomiske fund har afsløret, at jern fund i vores verden er kommet fra de gigantiske stjerner i det ydre rum.

De tungeste metaller i universet bliver produceret i kernen af store stjerner. Vores solsystem ejer dog ikke nogen passende struktur til at producere jern af sig selv. Jern kan kun produceres i meget større stjerner end Solen, hvor temperaturen når op på nogle få hundrede millioner grader. Når mængden af jern overskrider en bestemt mængde i en stjerne, kan stjernen ikke længere rumme den, og til sidst eksploderer den i det, der hedder en "nova" eller en "supernova". Som resultat af denne eksplosion spredes meteoriter, der indeholder jern, omkring i universet, og de bevæger sig gennem tomrummet indtil de tiltrækkes af tyngdekraften af et himmellegeme.

Alt dette viser, at jern ikke blev dannet på Jorden, men blev båret fra eksploderede stjerner i rummet via meteorer, og blev "sendt ned til jorden" på præcis samme måde, som det siges i verset: det er tydeligt, at dette faktum ikke kunne være videnskabeligt kendt i det 7. århundrede, da Koranen kom frem.

PARRENE I SKABELSE

"Højlovet være Han, som skabte alle arterne, af det, som jorden lader vokse frem, af dem selv og af det, som de ikke kender!"

(Koranen, 36:36)

Selvom konceptet om "par" normalt står for mand og kvinde, har erklæringen om "af det, de ikke kender" videre implikationer. I dag er en af versets implikationer blevet afsløret. Den britiske forsker Paul Dirac, som foreslog, at materie dannes i par, modtog Nobelprisen i fysik i 1933. opdagelsen, kaldet "piraté", vedholder, at materie parres med sin modsætning: antimaterie. Antimaterie har de modsatte egenskaber af materie. For eksempel er elektronen i antimaterie, i modsætning til i materie, positivt ladet, og dens protoner er negativt ladede. Dette faktum står i en videnskabelig kilde på denne måde:

"... enhver partikel har sin antipartikel med modsat ladning... .. og ubestemthedsrelationen fortæller os, at par skabelse og par udslettelse sker i vakuum hele tiden, alle steder."8

TIDENS RELATIVITET

I dag er tidens relativitet et bevist videnskabeligt faktum. Dette blev afsløret af Eisteins relativitetsteori i starten af det 20. århundrede. Indtil da vidste folk ikke, at tid var et relativt koncept, og at det kunne skifte afhængigt af miljøet. Men den store forsker Albert Einstein beviste åbenlyst dette faktum med relativitetsteorien. Han viste, at tid afhænger af masse og fart. I menneskehedens historie havde ingen tydeligt udtrykt dette faktum før.

Dog med én undtagelse: Koranen indeholdt information om, at tiden er relativ! Nogle vers om emnet lyder:

De beder dig fremskynde straffen. Gud vil ikke svigte sit løfte. Én dag hos din Herre er som tusinde år efter jeres tælling.

(Koranen, 22:47)

Han styrer befalingen fra himlen til jorden og derpå stiger den op til Ham, på én dag, hvis omfang efter jeres beregning er tusind år.

(Koranen, 32:5)

Englene og ånden stiger op til Ham på en dag, hvis længde er halvtreds tusind år,

(Koranen, 70:4)

I nogle vers indikeres det, at folk opfatter tid forskelligt, og at folk nogle gange kan opfatte en meget kort tidsperiode som meget lang. Den følgende

samtale mellem folk, foretaget under deres dom i Efterlivet, er et godt eksempel på dette:

"Han siger: "Hvor mange år har I været på jorden?" De siger: "Vi har vel været der en dag eller noget af en dag. Spørg dem, der kan tælle!" Han siger: "I har kun været der ganske kort tid. Hvis I blot vidste!"

(Koranen, 23:112-114)

Det faktum, at tidens relativitet så tydeligt nævnes i Koranen, som først kom frem i 610, er endnu et bevis for, at dette er en hellig bog.

PROPORTIONEN AF REGN

En information, der i Koranen gives omkring regn, er, at det sendes ned til Jorden i passende mængder. Dette nævnes i Sura Zukhruf som følger:

"Den, der sender vand ned fra himlen i passende mængde, så Vi dermed vækker dødt land til live; på samme måde vil I blive oprejst."

(Koranen, 43:11)

Denne målte kvantitet af regn er igen blevet opdaget af moderne forskning. Det estimeres, at der på et sekund fordamper ca. 16 millioner ton vand fra Jorden. Dette nummer løber op i 513 billioner ton vand på et år. Dette tal er lig med den mængde regn, der falder på Jorden på et år. Dette betyder, at vand hele tiden cirkulerer i en balanceret cyklus, i en "bestemt mængde". Liv på Jorden afhænger af denne vandcyklus. Selv hvis folk brugte al verdens teknologi, ville de ikke være i stand til at reproducere denne cyklus kunstigt.

Selv en mindre afvigelse i denne ligevægt ville hurtigt skabe en stor, økologisk ubalance, som ville gøre en ende på alt liv på Jorden. Men dette sker aldrig, og regn bliver ved med hvert år at falde i præcis samme mængde, ligesom det siges i Koranen.

DANNELSEN AF REGN

Det var i lang tid et mysterium, hvordan regn blev dannet. Kun efter vejrradar blev opfundet, har det været muligt at opdage de stadier, hvorved regn dannes. Ifølge disse finder dannelsen af regn sted med tre stadier. Først stiger regnens "rå materiale" op i luften med vinden. Senere dannes skyer, og til sidst fremkommer regndråber.

Koranens redegørelse for dannelsen af regn henviser præcis til denne proces. I et vers beskrives dannelsen på denne måde:

"Gud er den, der sender vindene ud, så disse kan rejse skyer. Dem breder Han ud over himlen, som Han vil, og river dem derpå i stykker. Så ser man finregnen bryde frem gennem dem. Den lader Han falde, over hvem Han vil af sine tjenere, og da priser de sig lykkelige,"

(Koranen, 30:48)

Lad os nu undersøge disse tre stadier beskrevet i verset på et mere teknisk niveau.

FØRSTE STADIE: "Gud er den, der sender vindene ud..."

Utallige luftbobler, dannet af havenes skum, sprænger hele tiden og gør, at vandpartikler sendes op mod himlen. Disse partikler, som er fyldt med salt, bæres så væk af vindene og stiger op i atmosfæren. Disse partikler, som kaldes aerosoler, fungerer som vandlåse og danner sky dråber ved at samle sig omkring selve vanddampene, som stiger op fra havet som bittesmå dråber.

ANDET STADIE: "... Så disse kan rejse skyer. Dem breder Han ud over himlen, som Han vil, og river dem derpå i stykker."

Skyerne dannes af vanddamp, som fortættes omkring saltkrystallerne eller støvpartiklerne i luften. Fordi vanddråberne i disse skyer er meget små (med en diameter mellem 0,01 og 0,02 mm), kommer skyerne til at hænge i luften og spreder sig over himlen. Altså er himlen dækket med skyer.

TREDJE STADIE: "... Så ser man finregnen bryde frem gennem dem"

Vandpartiklerne, som omgiver saltkrystaller og støvpartikler, bliver tykkere og danner regndråber, så dråber, som bliver tungere end luften, forlader skyerne og begynder at falde til jorden som regn.

Som vi har set er hvert stadie i dannelsen af regn beskrevet i Koranens vers. Endvidere er disse stadier beskrevet i præcist den rigtige rækkefølge. Ligesom med mange andre naturlige fænomener på Jorden, giver Gud også den mest korrekte forklaring af dette fænomen, og fortalte det til folket i Koranen århundreder før det blev opdaget.

I et andet vers gives den følgende information om dannelsen af regn:

"Har du ikke set Gud drive skyerne af sted, derpå samle dem og gøre dem til en ophobet masse? Så ser man regnskyl komme ud imellem dem. Han

sender hele bjerge ned fra himlen, fulde af hagl, hvormed Han rammer, hvem Han vil, og forbigår, hvem Han vil. Skæret fra deres lyn kan næsten borttage synet.”

(Koranen, 24:43)

Forskere, der studerer sky typer kom frem til overraskende resultater omkring dannelsen af regnskyer. Regnskyer dannes og formes ifølge bestemte systemer og stadier. Dannelsesstadierne af cumulonimbus, en slags regnsky, er de følgende:

1. STADIE, At blive drevet omkring: Skyer bæres omkring, det vil sige de drives omkring af vinden.
2. STADIE, sammenføjning: Så sætter små skyer (cumulusskyer), drevet rundt af vinden, sig sammen og danner en større sky.⁹
3. STADIE, Stabling: Når de små skyer sætter sig sammen, stiger opdrifterne inden i skyen. Opdrifterne nær centrum af skyen er stærkere end de, der er langs kanterne. Disse opdrifter gør, at skyens krop vokser vertikalt, så skyen stables op. Denne vertikale vækst gør, at skyen strækker sig op til koldere regioner i atmosfæren, hvor dråber af vand og hagl dannes og begynder at vokse sig større og større. Når disse dråber af vand og hagl bliver for tunge til, at opdrifterne kan støtte dem, begynder de at falde fra skyen som regn, hagl osv.¹⁰

Vi må huske på, at meteorologer kun for nylig har fået kendskab til disse detaljer om skyers dannelse, struktur og funktion ved at bruge avanceret

udstyr som fly, satellitter, computere osv. Det er tydeligt, at Gud har givet os et stykke information, som ikke kunne være kendt for 1400 år siden.

DE FRUGTBARGØRENDE VINDE

I et vers i Koranen nævnes vindendes "frugtbargørende" karakteristik og dannelsen af regn som resultat af dette.

" Vi sender vindene ud for at befrugte. Så lader Vi vand falde ned fra himlen og giver jer det at drikke; selv kunne I ikke opbevare det."

(Koranen, 15:22)

I dette vers understreges det, at det første stadie i dannelsen af regn vind. Indtil starten af det 20. århundrede var det eneste kendte forhold mellem vinden og regnen, at vinden førte skyerne omkring. Men moderne meteorologiske fund har vist vindens "frugtbargørende" rolle ved dannelsen af regn.

Vindens frugtbargørende funktion fungerer på følgende måde:

På overfladen af havene dannes utallige luftbobler, fordi vandet skummer. I det øjeblik, hvor disse bobler sprænger, kastes tusindvis af disse bittesmå partikler, med en diameter på kun en hundreddel af en millimeter, op i luften. Disse partikler, kendt som aerosoler, blandes med støv båret fra jorden af vinden og bæres op til atmosfærens øvre lag. Disse partikler, som er blevet båret til større højder af vinden, kommer i kontakt med vanddamp deroppe. Vanddamp fortættes omkring disse partikler og bliver til vanddråber. Disse

vanddråber set sig først sammen og danner skyer, og så falder de ned på Jorden i form af regn.

Som vi ser her, "frugtbar" vinden vanddampene, der flyder rundt i luften, med de partikler, den bærer op fra havet, og bidrager i sidste ende til dannelsen af regnskyer. Hvis vindene ikke besad denne egenskab, ville vanddråber i den øvre atmosfære aldrig blive dannet, og der ville ikke være noget, der hed regn.

Den vigtigste pointe her er, at denne kritiske rolle, som vinden spiller ved dannelsen af regn, blev skrevet for århundreder siden i et vers i Koranen, på en tid, hvor folk vidste meget lidt om naturfænomener...

HAVENE BLANDER SIG IKKE

MED HINANDEN

En af havenes egenskaber, som først for nylig er blevet opdaget, beskrives i et vers i Koranen som følger:

"Han lader de to have strømme, så de mødes, men mellem dem er der en barriere, som de ikke kan overskride."

(Koranen, 55:19-20)

Denne egenskab hos havene, at de mødes men ikke blander sig med hinanden overhovedet, er først for nylig blevet opdaget af oceanografer. På

grund af den fysiske kraft kaldet "overfladespænding" blander vandene fra nabohave sig ikke. Overfladespænding er forårsaget af forskelle i vandenes tæthed og forhindrer, at de blander sig med hinanden, som var der en tynd væg mellem dem.¹¹

Det interessante aspekt af dette er, at på en tid, hvor folk ikke havde nogen kendskab til fysik, overfladespænding eller oceanografi, blev dette skrevet i Koranen.

MØRKE I HAVENE

OG INTERNE BØLGER

"Eller som mørke i et bundløst hav, som bølger dækker. Over disse er der flere bølger, og herover skyer. Mørke over mørke. Når han rækker hånden ud, kan han næppe skimte den. Den, til hvem Gud ikke giver lys, har intet lys."

(Koranen, 24:40)

Det generelle miljø i dybe have beskrives i bogen med titlen Oceans:

Mørket i dybe have og oceaner findes i en dybde af 200 meter og derunder. På denne dybde er der næsten ikke noget lys. Under en dybde på 1000 meter er der slet ikke noget lys.¹²

I dag kender vi til havenes generelle struktur, egenskaberne hos de levende ting i dem, deres saltholdighed samt den mængde vand de indeholder, deres overfladeareal og dybde. Ubåde og specielt udstyr, udviklet med moderne teknologi, gør at forskere er i stand til at indhente denne information.

Mennesker er ikke i stand til at dykke mere end 40 meter ned uden hjælp fra specielt udstyr. De kan ikke overleve uden hjælp i de dybe, mørke dele af havene, såsom i en dybde af 200 meter. Af disse grund har forskere først for nylig været i stand til at opdage disse detaljerede informationer om havene. Men udtalelsen om "mørke i et dybt hav" blev brugt i Sura Nur for 1400 år siden. Det er bestemt et af miraklerne i Koranen, at sådan information blev givet på en tid, hvor der ikke fandtes noget udstyr, der gjorde mennesket i stand til at dykke ned i havenes dyb.

I tillæg henleder udtalelsen i vers 40 i Sura Nur "... som mørke i et bundløst hav, som bølger dækker. Over disse er der flere bølger, og herover skyer..." vores opmærksomhed på et andet mirakel i Koranen.

Forskere har for nyligt opdaget, at der er interne bølger, som "opstår på tæthedsgrænseflader mellem lag af forskellig tæthed." Disse interne bølger dækker havene og oceanernes dybe vand, fordi dybt vand har en højere tæthed end vandet oven over det. Interne bølger opfører sig som overfladebølger. De kan brydes ligesom overfladebølger. Interne bølger kan ikke ses med et blotte øje, men de kan opfanges ved at studere temperatur- eller saltholdighedsforandringer på et givent sted.¹³

Udtalelserne i Koranen passer fuldstændig overens med ovenstående forklaring. Uden forskning kan man kun se bølgerne på havets overflade. Det er umuligt at kende til de interne bølger under havet. Men i Sura Nur henleder Gud vores opmærksomhed på en anden type bølge, der opstår i havets dyb.

Dette faktum, som forskere har opdaget for nylig, viser igen bestemt, at Koranen er Guds ord.

REGIONEN DER

STYRER VORES BEVÆGELSER

”Nej! Hvis han ikke holder op, så griber Vi ham i pandelokken, en løgnagtig og syndig pandelok.”

(Koranen, 96:15-16)

Udtrykket ”en løgnagtig og syndig pandelok” i verset ovenfor er meget interessant. Forskning i de seneste år har vist, at det præfrontale område, som er ansvarlig for særlige funktioner i hjernen, ligger i den frontale del af kraniet. Forskere opdagede først funktionerne af dette område, som Koranen beskrev for 1400 år siden, for 60 år siden. Hvis vi kigger inden i kraniet i den forreste del af hovedet, finder vi det frontale område af storhjernen. En bog med titlen *Essentials of Anatomy and Physiology*, som indeholder resultater fra de seneste års forskning i funktionerne af dette område, siger:

Motivationen og fremsynet til at planlægge og begynde bevægelser sker i den forreste del af frontallapperne, det præfrontale område. Dette er en region, hvor hjernebarken sammensluttet (association cortex)...14

Bogen siger også:

"I relation til dets indblanding i motivation, mener man også, at det præfrontale område er det funktionelle center for aggression..." 15

Så dette område af storhjernen er ansvarlig for at planlægge, motivere og påbegynde god og syndig opførsel, og det er ansvarlig for at fortælle løgne og sandheder.

Det er klart, at udtalelsen "en løgnagtig og syndig pandelok" fuldstændig svarer til de ovenstående forklaringer. Faktisk blev det, som forskere først har opdaget inden for de sidste 60 år, sagt af Gud i Koranen for mange år siden.

ET MENNESKES

FØDSEL

Mange forskellige emner nævnes i Koranen for at invitere folk til at tro. Nogle gange vises himlene, nogle gange dyr, og nogle ganger planter som bevis på Gud for mennesket. I mange af versene opfordres folk til at vende deres opmærksomhed mod deres egen skabelse. De mindes ofte om, hvordan mennesket kom til verden, hvilke stadier det har gennemgået, og hvad hans essens er:

"Vi har skabt jer; hvorfor vil I ikke sande det? Hvad mener I om den sæd, I udtømmer? Skaber I den, eller er det Os, der skaber?"

(Koranen, 56:57-59)

Menneskets skabelse, og det mirakuløse aspekt i dette, understreges i mange andre vers. Nogle stykker information i disse vers er så detaljerede, at det er umuligt for nogen, der har levede i det 7. århundrede, at kende til dem. Nogle af dem er som følger:

1. Mennesket er ikke skabt fra hele sæden, men kun en meget lille del af det (sperm).
2. Det er manden, der afgør barnets køn.
3. Det menneskelige foster klæber sig til moderens livmoder som en ible.
4. Fosteret udvikler sig i tre mørke regioner i livmoderen.

Folk, der levede, da Koranen kom til, vidste, at fødselens grundlæggende stof var relateret til mandens sæd, som blev udsendt under samleje. Og det faktum, at barnet blev født efter en ni måneder lang periode var tydeligvis en observerbar hændelse, der ikke gav behov for videre undersøgelse. Men den information, der lige er blevet citeret, ligger langt over det læreniveau, som folk havde på den tid. Disse blev bekræftet af videnskaben i det 20. århundrede.

Lad os nu gennemgå dem en efter en.

En dråbe sæd

Under seksuelt samleje udsendes 250 millioner sædceller ad gangen fra manden. Disse sædceller tager en besværlig rejse ind til moderens krop, indtil de kommer frem til ægcellen. Kun tusind ud af 250 millioner sædceller når

frem til ægcellen. Ved slutningen af dette 5 minutters kapløb vil ægcellen, som er på størrelse med et halvt saltkorn, kun lade en af sædcellerne ind. Det vil sige, at menneskets essens ikke er hele sæden, men kun en lille del af den. Dette forklares i Koranen:

”Regner mennesket da med, at det er overladt til sig selv? Var det ikke en dråbe af udstødt sæd?”

(Koranen, 75:36-37)

Som vi har set, fortæller Koranen os, at mennesket ikke er skabt fra hele sæden, men kun en lille del af den. At den særlige fokus i denne udtalelse beskriver et faktum, der først er blevet opdaget af moderne videnskab, er bevis for, at udtalelsen er af guddommelig oprindelse.

Blandingen i sæden

Væsken kaldet sæd, som indeholder sædcellerne, består ikke kun af sædceller. I modsætning udgøres det af en blanding af forskellige væsker. Disse væsker har forskellige funktioner, såsom at indeholde den sukker, der er nødvendig for at give energi til cellerne, neutralisere syrerne ved indgangen til livmoderen og skabe et glat miljø, så sædcellerne let kan bevæge sig.

Interessant nok, når sæd nævnes i Koranen, henvises der også til dette faktum, som blev opdaget af moderne videnskab, og sæd beskrives som en blandet væske:

”Vi skabte mennesket af en dråbe, en blanding, for at sætte det på prøve, og så gav Vi det hørelse og syn.”

(Koranen, 76:2)

I et andet vers henvises der igen til sæd som en blanding, og det understreges, at mennesket er skabt fra et "udtræk" af denne blanding:

"som lavede alt, hvad Han skabte, mesterligt. Han skabte første gang mennesket af ler. Dets efterkommere laver Han af et udtræk af en foragtelig væske."

(Koranen, 32:7-8)

Det arabiske ord "sulala", oversat som "udtræk", betyder den essentielle eller bedste del af noget. I begge tilfælde betyder det en "del af en helhed". Dette viser, at Koranen er skrevet af Vilje, der kender til menneskets skabelse ned til den mindste detalje. Denne Vilje er Gud, menneskets Skaber.

Barnets køn

Indtil for ganske nylig troede man, at et barns køn blev bestemt af moderens celler. Eller man troede hvert fald, at kønnet blev bestemt af både manden og kvindens celler. Men vi får en anden information i Koranen, hvor der står, at maskulinitet eller femininitet skabes fra "en dråbe af udstødt sæd".

"At Han skabte parret, mandligt og kvindeligt, af en dråbe, når den stødes ud."

(Koranen, 53:45-46)

De udviklende discipliner genetik og molekylær biologi har videnskabeligt bekræftet nøjagtigheden af denne information givet af Koranen. Man forstår

nu, at kønnet bestemmes af sædcellerne fra manden, og at kvinden ikke har nogen rolle i denne proces.

Kromosomer er hovedelementerne i bestemmelsen af køn. To af de 46 kromosomer, som bestemmer et menneskes struktur, identificeres som kønskromosomer. Disse to kromosomer hedder "XY" hos mænd og "XX" hos kvinder, fordi formen af kromosomerne ligner disse bogstaver. Y kromosomet bærer genet, der koder for maskulinitet, mens X kromosomet bærer genet, som koder for femininitet.

Dannelsen af et nyt menneske begynder med krydskombinationen af et af disse kromosomer, som eksisterer i mænd og kvinder i par. Hos kvinder bærer begge komponenter i kønscellen, som deler sig i to under ægløsning, X kromosomer. Kønscellen hos manden producerer på den anden side to slags sædceller, en der indeholder X kromosomer og den anden Y kromosomer. Hvis et X kromosom fra kvinden sætter sig sammen med en sædcelle, som indeholder et X kromosom, så er barnet en pige. Hvis det mødes med en sædcelle, der indeholder et Y kromosom, så er barnet en dreng.

Med andre ord bestemmet barnets køn af, hvilket kromosom fra manden, der sætter sig sammen med kvindens ægcelle.

Intet af dette var kendt indtil opdagelsen af genetik i det 20. århundrede. Faktisk troede man i mange kulturer, at barnets køn blev bestemt af kvindens krop. Det var grunden til, at kvinder fik skylden, når de fødte piger.

Tretten århundreder før menneskelige gener blev opdaget, afslørede Koranen dog information, der benægter denne overtro, og henviste til, at kønnets bestemmelse ikke lå hos kvinden, men i mændenes sæd.

Klumpen der klynger sig til livmoderen

Hvis vi fortsætter med at undersøge de fakta, der gives til os i Koranen omkring dannelsen af mennesker, støder vi igen på nogle meget vigtige videnskabelige mirakler.

Når mandens sædceller møder kvindens ægceller, dannes essensen af det kommende barn. Denne ene celle, kendt som en "zygote" i biologi, vil øjeblikkeligt begynde at reproducere sig selv ved dele sig, og vil til sidst blive til "et stykke kød", kaldet et foster. Dette kan selvfølgelig kun ses af mennesker ved hjælp af et mikroskop.

Fosteret tilbringer dog ikke hele sin udvikling i et tomrum. Det klynger sig til livmoderen ligesom rødder, der sidder godt fast til jorden med deres slyngtråde. Gennem dette bånd kan fosteret få de stoffer, der er essentielle for dets udvikling, fra moderens krop.¹⁶

Her, i dette øjeblik, afsløres et meget vigtigt mirakel i Koranen. Da han henviser til fosteret, der udvikles i moderens livmoder, bruger Gud ordet "alaq" i Koranen:

"Læs op i din Herres navn, Han, som skabte, som skabte mennesket af levret blod! Læs op! Din Herre, den mest gavmilde..."

(Koranen, 96:1-3)

Betydningen af ordet "alaq" på arabisk er "en ting, der klynger sig til et sted". Ordet bruges bogstaveligt talt til at beskrive igler, der klæber sig fast på en krop for at suge blod.

Bruget af et så passende ord om fosteret, der udvikler sig i moderens livmoder, beviser bestemt igen, at Koranen er en åbenbaring fra Gud, Herren af alle Verdenene.

Omviklingen af muskler over knoglerne

Et andet vigtigt aspekt af informationen, der gives i Koranens vers, er menneskets udviklingsstadier i moderens livmoder. Det siges i verset, at knoglerne først udvikles i moderens livmoder, og så musklerne, som vikles omkring dem.

"Dråben gjorde Vi til levret blod, blodet gjorde Vi til en klump kød, kødet gjorde Vi til knogler, og knoglerne beklædte Vi med kød. Så lod Vi det opstå som en ny skabning. Velsignet være Gud, den bedste skaber!"

(Koranen, 23:14)

Embryologi er den gren af videnskaben, der studerer udviklingen af fosteret i moderens livmoder. Indtil for ganske nylig formodede embryologer, at knoglerne og musklerne i et foster blev udviklet samtidig. Af denne grund påstod nogle folk i lang tid, at disse vers var i uoverensstemmelse med videnskab. Men avanceret mikroskopisk forskning udført ved hjælp af nye teknologiske udviklinger har vist, at det, der står i Koranen, er helt ordret korrekt.

Disse observationer på det mikroskopiske niveau viste, at udviklingen i moderens livmoder finder sted på præcis den måde, det beskrives i versene. Først stivner bruskvævet hos fosteret. Så sætter de muskelceller, som udvælges fra vævet omkring knoglerne, sig sammen og vikler sig omkring knoglerne.

Denne begivenhed beskrives i en videnskabelig udgivelse med titlen *Developing Human* med de følgende ord:

Under den syvende uge begynder skelettet at sprede sig gennem kroppen og knoglerne tager deres rette form. Ved slutningen af den syvende uge og under den ottende uge finder musklerne deres pladser omkring knogleformene.¹⁷

Kort sagt er menneskets udviklingsstadier som de beskrives i Koranen i perfekt harmoni med fund fra moderne embryologi.

Tre stadier af babyen i livmoderen.

I Koranen siges det, at mennesket skabes med en tretrinsproces i moderens livmoder.

”Han skaber jer i jeres moders liv den ene gang efter den anden, i tre slags mørke. Dette er Gud, jeres Herre. Herredømmet er Hans. Der er ingen anden gud end Ham. Hvordan kan I lade jer aflede?”

(Koranen, 39:6)

Som det vil fremgå, udpeges der i dette vers, at et menneske skabes i moderens livmoder over tre distinkte stadier. Faktisk har moderne biologi afsløret, at barnets embryologiske udvikling finder sted i tre distinkte regioner i moderens livmoder. I dag betragtes dette emne i alle embryologiske fagbøger inden for medicinens verden som grundlæggende viden. For eksempel skrives dette faktum i Basic Human Embryology, en grundlæggende referencetekst inden for embryologiens område: "Livet i livmoderen har tre faser: præembryonal; de første to og en halv uge, embryonal: indtil slutningen af den ottende uge, og fostertilstand; fra den ottende uge til fødslen." 18

Disse faser henviser til barnets forskellige udviklingsstadier. Kort sagt er hovedelementerne af disse udviklingsfaser som følger:

- Præembryonale fase

I denne første fase vokser zygoten ved deling, og når den bliver en celle klynge, begraver den sig selv i livmoderens væg. Som de fortsætter med at vokse, organiserer cellerne sig selv i tre lag.

- Embryonale fase

Den anden fase varer i fem og en halv uge, hvor barnet kaldes et "embryo". I dette stadie begynder de grundlæggende organer og systemer i kroppen at vise sig fra lagene af celler.

- Fostertilstand

Fra denne fase af kaldes embryoet et "foster". Denne fase begynder ved svangerskabets ottende uge og varer indtil fødselsøjeblikket. De distinkte kendetegn ved denne fase er, at fosteret ligner et menneske med sit ansigt,

sine hænder og fødder. Denne fase varer i omkring 30 uger, og udviklingen fortsætter indtil fødselsugen.

Information om udviklingen i moderens livmoder blev først tilgængelig efter observationer med moderne udstyr. Stadig findes disse informationer, ligesom mange andre videnskabelige fakta, i Koranens vers på en mirakuløs måde. Det faktum, at en så detaljeret og præcis information blev givet i Koranen på en tid, hvor folk havde begrænset information inden for medicinske områder, er tydeligt bevis for, at Koranen ikke er menneskets ord, men Guds.

MODERMÆLK

Moderermælk er en mageløs blanding, som er skabt af Gud, både som en enestående kilde til mad for den nyfødte baby, og et stof, der forøger dens resistens overfor sygdomme. Selv kunstig babymad produceret af nutidens teknologi kan ikke erstatte denne mirakuløse næringskilde.

Hver dag opdages en ny fordel af moderermælk for babyen. Et af de fakta, som videnskab har opdaget omkring moderermælk, er, at det er meget fordelagtigt at amme op til to år efter barnets fødsel.¹⁹ Gud giver os denne vigtige information, som først for ganske nylig blev opdaget af videnskaben, i verset "... og siden varede det to år at afvænne ham..." for 14 århundreder siden.

"... Vi har pålagt mennesket at tage vare på sine forældre, for hans moder bar ham møjsommeligt, og siden varede det to år at afvænne ham: "Vær taknemmelig mod Mig og mod dine forældre! Hos Mig ender alting."

(Koranen, 31:14)

IDENTITETEN

I FINGERAFTRYKKET

Mens det siges i Koranen, at det er let for Gud at bringe mennesket tilbage til live efter døden, understreges især menneskets fingeraftryk:

"Regner mennesket med, at Vi ikke kan samle dets knogler? Jovist! Vi formår at forme dets fingerspidser."

(Koranen, 75:3-4)

Fokus på fingeraftrykket har en speciel betydning. Det er fordi, alles fingeraftryk er enestående. Enhver person, som er i live eller nogensinde har levet i denne verden, har et sæt unikke fingeraftryk.

Det er grunden til, at fingeraftryk accepteres som et meget vigtigt identitetsbevis, enestående for deres ejer, og bruges til dette formål i hele verden.

Men det, der er vigtigt, er, at denne egenskab hos fingeraftryk først blev opdaget sent i det 19. århundrede. Før da opfattede folk fingeraftryk som almindelige kurver uden nogen specifik vigtighed eller betydning. Men i

Koranen peger Gud på fingerspidserne, som ikke tiltrak nogen opmærksomhed på den tid, og henleder vores opmærksomhed på deres vigtighed – en vigtighed, som først rigtigt blev forstået på vores tid.

INFORMATION

GIVET OMKRING

FREMTIDEN

I KORANEN

INTRODUKTION

Et andet mirakuløst aspekt i Koranen er, at den på forhånd afslørede et antal vigtige begivenheder, som skulle komme til at ske i fremtiden. Vers 27 i Sura Fath gav for eksempel de troende glade nyheder om, at de ville erobre Mekka, som da var under hedensk besættelse:

”Gud har gjort drømmen til sandhed for sin udsending: I skal gå ind i det fredhellige bedehus, hvis Gud vil, i sikkerhed, med jeres hoved raget og kortklippet, uden frygt. Han vidste, hvad I ikke vidste, og desuden havde Han fastsat en nært forestående sejr.”

(Koranen, 48:27)

Ved nøje overvejelse kan man se, at verset erklærer at endnu en sejr vil finde sted før Mekkas overvinding. Faktisk erobrede de troende, som det siges i verset, først Khyber fæstningen, som var under jødernes kontrol, og gik så ind i Mekka.

Meddelelsen om begivenhederne, der vil finde sted i fremtiden, er bare et af de stykker viden, der findes i Koranen. Det er også bevis for det faktum, at Koranen er skrevet af Gud, Som har uendelig viden. Besejringen af Det Byzantiske Rige er en af de nyheder, der gives om fremtiden, ledsaget af anden information, som ikke kunne have været kendt af folk på den tid. Det mest interessante punkt omkring denne historiske begivenhed, som på de følgende sider vil undersøges i detalje, er, at Romerne blev besejret i verdens laveste regions. Dette er interessant, fordi "det laveste punkt" særligt understreges i det relevante vers. Med teknologien på den tid var det tydeligvis umuligt at foretage sådanne målinger og at bestemme verdens laveste punkt. Dette er en åbenbaring til folket fra Gud, den Alvidende.

DET BYZANTISKE RIGES SEJR

En anden forbløffende afsløring, som Koranen giver om fremtiden, findes i første vers i Sura Rum, som henfører til Det Byzantiske Rige, den østlige del af det senere Romerske Rige. I disse vers siges det, at det Byzantiske Rige havde stået over for et stort nederlag, men at det snart igen ville sejre.

” - L - M. Byzantinerne blev besejret i landet næved. Men efter at være blevet besejret vil de sejre om nogle år. Afgørelsen tilkommer Gud, førhen og fremover. På den dag vil de troende fryde sig.”

(Koranen, 30:1-4)

Disse vers blev afsløret omkring 620 e. Kr., næsten syv år efter de kristne byzantinskes nederlag i hænderne på de persiske afgudsdyrkere. Stadig blev det skrevet i versene, at Det Byzantiske Rige snart ville sejre. Faktisk havde Det Byzantiske Rige på den tid lidt så store tab, at det virkede umuligt for dem overhovedet at overleve, for slet ikke at tale om at sejre igen. Ikke kun perserne, men også Avarerne, Slaverne og Lombarderne udgjorde seriøse trusler mod det Byzantiske Rige.

Avarerne var nået så langt som til Konstantinopels vægge. Den Byzantiske hersker Heraklios havde beordret, at guld og sølv i kirkerne skulle smeltes og laves om til penge for at møde hærens omkostninger. Da dette viste sig at være utilstrækkeligt blev selv bronzestatuer smeltet og omdannet til penge. Mange guvernører havde gjort oprør mod Kejser Heraklios, og riget var ved at falde sammen. Mesopotamien, Kilikien, Syrien, Palæstina, Egypten og Armenien, som tidligere havde tilhørt det Byzantiske Rige, blev invaderet af de afgudsdyrkende Persere.²⁰

Kort sagt forventede alle, at det Byzantiske Rige ville blive ødelagt. Men lige i det øjeblik blev de første vers i Sura Rum afsløret, og meddelte, at det Byzantiske Rige ville triumfere om nogle få år. Denne sejr virkede så umulig,

at arabiske polyteister var gået så langt som at gøre grin med versene. De troede, at sejren meddelt i Koranen aldrig ville finde sted.

Omkring syv år efter åbenbaringen af de første vers i Sura Rum i december år 627 e.Kr., blev et afgørende slag mellem det Byzantiske Rige og det Persiske Rige udkæmpet ved Nineve. Og denne gang besejrede den Byzantinske hær overraskende perserne. Nogle få måneder senere måtte perserne lave en aftale med det Byzantiske Rige, som tvang dem til at tilbagegive de områder, de før havde erobret.²¹

Til sidste blev "Romernes sejr", udråbt af Gud i Koranen, mirakuløst til virkelighed.

Et andet vigtigt mirakel afsløret i disse vers er meddelelsen om et geografisk faktum, som ikke kunne have været kendt af nogen på den tid.

I det tredje vers i Sura Rum bliver vi fortalt, at Romerne var blevet besejret i den laveste region af Jorden. Dette udtryk, på arabisk "Adna al Ard", fortolkes i mange oversættelser som "et sted i nærheden". Men dette er ikke den bogstavelige betydning af det originale udtryk, men en billedlig fortolkning af det. Ordet "Adna" stammer på arabisk fra ordet "deni", som betyder "lav", og "ard", som betyder verden. Derfor betyder udtrykket "Adna al Ard" faktisk "det laveste sted på Jorden".

Interessant nok fandt de afgørende faser af krigen mellem det Byzantiske Rige og perserne, da de Byzantiske blev besejret og mistede Jerusalem, faktisk sted på det laveste sted på jorden. Denne specificerede region er Det Døde Hav, som er placeret ved skæringspunktet mellem det land, der tilhører

Syrien, Palæstina og Jordan. Det "Døde Hav", som ligger 395 under havets overflade, er virkelig jordens laveste område.

Dette betyder, at det Byzantiske Rige blev besejret på verdens laveste punkt, ligesom det står i verset.

Det mest interessante punkt ligger dog i det faktum, at højden af Det Døde Hav kun kunne blive målt med moderne måleteknikker. Før det var det umuligt for nogen at vide, at det var det laveste område på Jordens overflade. Stadig blev denne region erklæret for Jordens laveste punkt i Koranen. Altså giver dette videre bevis for, at Koranen er en guddommelig åbenbaring.

KORANENS

HISTORISKE

MIRAKLER

ORDET "HAMAN"

I KORANEN

Den information, der gives i Koranen omkring det gamle Egypten, afslører mange historiske fakta, som ikke er blevet opdaget indtil for nyligt. Disse fakta indikerer også for os, at hvert ord i Koranen er kommet til af sand visdom.

Haman er en karakter, hvis navn er nævnt i Koranen sammen med Faraoen. Han registreres seks forskellige steder i Koranen som en af de tætteste mænd på Faraoen.

Overraskende nok nævnes Hamans navn aldrig i de sektioner af Toraen, der beskæftiger sig med Moses' liv. Men omtalen af Haman kan findes i det sidste kapitel af det Gamle Testamente, som navnet på en hjælper til en Babylonsk konge, som påførte Israelitterne mange grusomheder omkring 1100 år efter Moses.

Nogle ikke-muslimer, som påstår, at Profeten Muhammad (må fred være med ham) skrev Koranen ved at kopiere fra Toraen og Biblen, påstår også, at han under processen forkert overførte nogle af emnerne fra disse bøger til Koranen.

Det absurde ved disse påstande blev først demonstreret, efter det egyptiske hieroglyffiske alfabet var blevet tydet, for omkring 200 år siden, og navnet "Haman" blev opdaget i de gamle skrifter.

Før disse opdagelser kunne skriverierne og inskriptionerne fra det gamle Egypten ikke forstås. Sproget i det gamle Egypten var hieroglyffisk, hvilket overlevede gennem tiden. Men med spredningen af kristendommen og andre kulturelle indflydelser i det 2. og 3. århundrede e.Kr., forlod Egypten sine gamle trosretninger såvel som hieroglyffisk skriveri. Det sidst kendte eksempel

på brug af hieroglyffer var en inskriptioner fra 394 e.Kr. Så blev det sprog glemt, og der var ingen tilbage, der kunne læse og forstå det. Og sådan var situationen indtil for omkring 200 år siden...

Mysteriet om de gamle egyptiske hieroglyffer blev løst i 1799 med opdagelsen af en plade kaldet "Rosettestenen", der stammede fra 196 f.Kr. Det vigtige ved denne inskription var, at den var blevet skrevet med tre forskellige slags skrift: Hieroglyffer, demotisk (en forenklet version af gammel egyptisk hieratisk skrift) og græsk. Ved hjælp af den græske skrift blev den gamle egyptiske skrift afkodet. Oversættelsen af inskriptionen blev færdiggjort af en franskmand ved navn Jean-Françoise Champollion. Altså blev et glemt sprog og de begivenheder, der var relateret til det, bragt frem i lyset. På denne måde blev en stor del viden om det gamle Egyptens civilisation, religion og sociale liv tilgængeligt.

Gennem tydningen af hieroglyffen blev vigtig viden afsløret: navnet "Haman" blev faktisk nævnt i egyptiske inskriptioner. Dette navn blev omtalt i et monument i Hof Museet i Wien.²²

I ordbogen for Folket i Det Nye Kongedømme, som blev lavet baseret på hele samlingen af inskriptioner, siges Haman at være "lederen af stenbrudsarbejdere."²³

Resultatet viste en meget vigtig sandhed. I modsætning til de falske påstande fra Koranens modstandere var Haman en person, som levede i Egypten på Moses' tid, som havde været tæt på Faraoen, og havde været involveret i bygningsarbejde, ligesom det siges i Koranen.

Endvidere er verset i Koranen, som beskriver hændelsen, hvor Farao bad Haman om at bygge et tårn, i perfekt overensstemmelse med dette arkæologiske fund:

""I øverste!" sagde Farao. "Jeg ved ikke af, at I har nogen anden gud end mig. Hāmān! Tænd ild under leret for mig, og lav mig et palads! Måske kan jeg stige op til Moses' gud! Jeg anser ham for at være en af dem, der lyver.""

(Koranen, 28:38)

Som konklusion gjorde eksistensen af navnet Haman i de gamle egyptiske inskriptioner ikke kun Koranens modstanderes opfundne påstande ugyldige, men bekræftede også endnu en gang det faktum, at Koranen kommer fra Gud. På en mirakuløs måde kommunikerer Koranen historisk information til os, som man ikke besad eller forstod på Profetens tid.

EGYPTISKE HERSKERES TITLER

I KORANEN

Moses var ikke den eneste profet i det gamle Egyptens historie, der levede på Egyptisk jord. Profeten Josef havde levet i Egypten længe før Moses.

Vi møder en bestemt parallel, når vi læser om historierne om Moses og Josef. Mens man henviser til den egyptiske hersker på Josefs tid, bruges ordet "malik" (Kongen) i Koranen:

"Kongen (malik) sagde: "Bring ham (Josef) til mig, så jeg kan få ham helt for mig selv!" Da han havde talt med ham, sagde han: "Fra i dag er du en magtfuld og betroet mand hos os."

(Koranen, 12:54)

I kontrast henvises der til herskeren på Moses' tid som "Faraoen":

"Vi gav Moses ni tydelige tegn; spørg blot Israels børn! Da han kom til dem, og Faraos sagde til ham: "Moses! Jeg tænker, at du er forgjort."

(Koranen, 17:101)

Historiske optegnelser tilgængelige i dag viser os grunden til disse regenters forskellige nomenklaturer. Ordet "faraos" var oprindeligt navnet givet til det royale palads i Egypten. Herskerne af det gamle dynasti brugte ikke titlen. Brugen af ordet faraos som regentens titel begyndte ikke indtil æraen for det "Nye Kongedømme" i egyptisk historie. Denne periode begyndte med det 18. dynasti (1539-1292 f.Kr.) og ved det 20. dynasti (945-730 f.Kr.) blev ordet "faraos" vedtaget som en respekttitel.

Derfor manifesteres Koranens mirakuløse natur endnu en gang her: Josef levede på det Gamle Kongedømmes tid, og derfor blev ordet "malik" brugt om den egyptiske regent i stedet for "faraos". I modsætning tiltales Egyptens hersker på Moses' tid som "faraos", da han levede i det Nye Kongedømme.

Der er ingen tvivl om, at man må have viden om Egyptens historie for at kunne lave en sådan skelnen. Men historien om det Gamle Egypten var blevet fuldstændig glemt i det 4. århundrede, da hieroglyffer ikke længere kunne forstås, og blev ikke genopdaget indtil det 19. århundrede. Derfor var der

ingen dybdegående viden om den egyptiske historie tilgængelig, da Koranen blev afsløret. Dette faktum er endnu et af utallige beviser, der viser, at Koranen er Guds ord.

KONKLUSION

KORANEN ER

GUDS ORD

Alt, vi ind til nu har set, viser os et tydeligt faktum: Koranen er en bog, hvori alle fakta er blevet bevist sande. Fakta om videnskabelige emner og nyheder givet om fremtiden, fakta som ikke kunne have kendt på den tid, blev meddelt i versene. Det er umuligt, at denne information har været kendt med det niveau af viden og teknologi, som de havde på den tid. Det er tydeligt, at dette udgør klart bevis for, at Koranen ikke er menneskets ord. Koranen er Gud den Almægtiges ord, Skaberen af alt og Den, der omfatter alt med Sin viden. I et andet vers siger Gud om Koranen: "Hvis den kom fra nogen anden end Gud, ville de have fundet megen uoverensstemmelse i den." (Koranen, 4:82) Ikke nok med, at der ikke er nogen uoverensstemmelser i Koranen, men hver information, den indeholder, afslører miraklet bag denne guddommelige bog mere og mere for hver dag.

Det, mennesket må gøre, er at holde fast i denne hellige bog nedsendt af Gud, og at modtage den som den eneste vejledning. I et af versene siger Gud til os:

”Dette er et velsignet skrift, som Vi har sendt ned; følg det og vær gudfrygtige! Måske vil I finde barmhjertighed!,,

(Koranen, 6:155)

I Sine andre vers, bemærker Gud:

”Sig: ”Sandheden kommer fra jeres Herre. Lad så blot, hvem der vil, tro, og hvem der vil, være vantro!” ',,

(Koranen, 18:29)

”Nej, dette er en påmindelse; om nogen vil, skal han huske den.”

(Koranen, 80:11-12)

EVOLUTIONENS

MISFORSTÅELSE

INTRODUKTION

Vi har diskuteret nogle mirakler i Guds bog, som Han sendte til menneskeheden som en vejledning og advarsel. Med disse mirakler har Gud givet os mange tegn på, at Koranen er Sandhedens Bog, og har inviteret folk til at reflektere over det. Et af de vigtigste emner, som Gud udpeger i Koranen, er menneskets anerkendelse af de fejlfri tegn på skabelse på Jorden og værdsættelse af Hans magt ved at huske på dem. I dag er der dog forskellige ideologier, som vil gøre folk uvidende om Skabelsesfaktummet og prøve at skille dem fra religion med grundløse ideer.

Den væsentligste af disse er materialismen.

Darwinisme, altså evolutionsteorien, er hovedteorien, som materialismen bruger som sin såkaldte videnskabelige basis. Denne teori, som påstår, at liv opstod fra livløst materie ved tilfælde, er faktisk kollapsede med bekræftelsen af det faktum, at universet blev skabt af Gud.

Det er Gud, Der skabte universet, og Som designede det ned til den mindste detalje. Derfor er det umuligt for evolutionsteorien, som vedholder, at levende ting ikke er skabt af Gud men er produkter af tilfælde, at være sand.

Ikke overraskende ser vi, når vi kigger på evolutionsteorien, at denne teori afkræftes af videnskabelige fund. Designet i liv er ekstremt komplekst og slående. I den livløse verden kan vi for eksempel udforske, hvor sensitive balancerne, som atomer hviler på, er, og i den levende verden kan vi endvidere observere, i hvor komplekse designs disse atomer blev sat sammen, og hvor ekstraordinære mekanismerne og strukturerne såsom proteiner, enzymer og celler, som er dannet af dem, er.

Dette ekstraordinære design i liv afkræftede darwinisme i slutningen af det 20. århundrede.

Vi har beskæftiget os meget detaljeret med dette emne i nogle af vores andre undersøgelser og vil fortsætte med dette. Men vi synes, dets vigtighed taget i betragtning, at det også vil være behjælpeligt at lave en kort opsummering her.

Darwinismens videnskabelige kollaps

Selvom denne doktrin går helt tilbage til det gamle Grækenland, blev evolutionsteorien udviklet ekstensivt i det 19. århundrede. Den vigtigste udvikling, som gjorde det til hovedemnet i videnskabens verden, var Charles Darwins *The Origin of Species*, udgivet i 1859. I denne benægtede Darwin, de forskellige levende arter på jorden var blevet skabt separat af Gud. Ifølge Darwin havde alle levende væsner en fælles forfader og diversificerede sig over tiden gennem små forandringer.

Darwins teori var ikke baseret på nogen konkrete videnskabelige fund; som han også accepterede, var det bare en "formodning". Endvidere, som Darwin indrømmede i sin bog i det lange kapitel med titlen "*Difficulties on the Theory*", kunne teorien ikke forsvare sig overfor mange kritiske spørgsmål.

Darwin investerede alle sine håb på nye videnskabelige opdagelser, som han forventede, ville løse "*the Difficulties of the Theory*". Men i modsætning til hans forventninger, udvidede videnskabelige fund dimensionerne af disse vanskeligheder.

Videnskabens sejr over darwinisme kan opsummeres indenfor tre grundlæggende emner:

- 1) Teorien kan på ingen måde forklare, hvordan liv opstod på Jorden.
- 2) Ingen videnskabelige fund viser, at de "evolutionære mekanismer" foreslået af teorien har nogen kraft til at udvikle overhovedet.
- 3) Den fossile optegnelse beviser det totalt modsatte af, hvad teorien foreslår.

I denne sektion vil vi generelt undersøge disse tre grundlæggende pointer:

Det første uovervindelige trin:

Livets oprindelse

Evolutionsteorien postulerer, at alle levende arter udviklede sig fra en enkelt levende celle, der opstod på den primitive jord for 3,8 milliarder år siden. Hvordan en enkelt celle kunne generere millioner af komplekse levende arter og, hvis en sådan evolution virkelig foregik, hvorfor spor ikke kan observeres i den fossile optegnelse, er nogle af de spørgsmål, som teorien ikke kan besvare. Men først og fremmest må vi stille dette spørgsmål til det første trin af den påståede evolutionsproces: hvordan opstod denne "første celle"?

Da evolutionsteorien nægter skabelsen og ikke accepterer nogen form for overnaturlig indblanding, vedholder den, at den "første celle" opstod som et produkt af blindt tilfælde inden for naturens love, uden noget design, nogen plan eller arrangement. Ifølge teorien må livløst materie have produceret en levende celle som resultat af tilfælde. Sådan en påstand er dog i uoverensstemmelse med selv biologiens mest uangribelige love.

"Liv kommet fra liv"

I sin bog nævnte Darwin aldrig livets oprindelse. Den primitive forståelse for videnskab på hans tid hvilede på formodningen om, at levende væsner havde en meget simpel struktur. Siden middelalderen, blev den spontane generation, teorien som påstår at ikke-levende materialer satte sig sammen og dannede levende organismer, bredt accepteret. Det var almindeligt accepteret, at insekter kom til fra madrester, og mus fra korn. Interessante eksperimenter blev udført for at bevise denne teori. Noget korn blev lagt på et beskidt tøjstykke, og man antog, at mus ville opstå fra det efterhånden. På samme måde blev det formodet, at udviklingen af maddiker i råddent kød var bevis for spontan generation. Men man forstod først noget tid senere, at orme ikke spontant opstod i kød, men blev båret dertil af fluer i form af larver, usynlige for det blotte øje.

Selv da Darwin skrev *The Origin of Species*, var antagelsen om, at bakterier kunne komme til fra livløst materie, bredt accepteret i hele videnskabens verden.

Men fem år efter udgivelsen af Darwins bog, modbeviste Louis Pasteurs opdagelse denne antagelse, som udgjorde grundlaget for evolution. Pasteur opsummerede den konklusion, han nåede frem til efter tidskrævende undersøgelser og eksperimenter: "Påstanden om, at livløst materie kan danne liv er fuldstændig begravet i historien."²⁴

I lang tid modsatte fortalere for evolutionsteorien sig Pasteurs fund. Men som videnskabens udvikling opklarede den komplekse struktur i cellen hos et levende væsen, mødte ideen om, at liv kunne komme til ved tilfælde, et endnu større dødvande.

Resultatløse indsatser i det 20. århundrede

Den første evolutionist, som bragte emnet om livets oprindelse op i det 20. århundrede, var den kendte russiske biolog Alexander Oparin. Med forskellige teser, som han fremsatte i 1930'erne, prøvede han at bevise, at en levende celle kunne opstå ved tilfælde. Disse studier var dog dømt til at mislykkes, og

Oparin måtte komme med følgende indrømmelse: "Desværre forbliver cellens oprindelse et spørgsmål, som faktisk er det mørkeste punkt i hele evolutionsteorien.²⁵

Evolutionistiske tilhængere af Oparin forsøgte at udføre eksperimenter for at løse dette problem. Det mest kendte eksperiment blev udført af amerikanske kemiker Stanley Miller i 1953. Ved at blande de gasser, han påstod, der havde eksisteret i den oprindelige jords atmosfære i en eksperimentopstilling, og tilføje energi til blandingen, syntetiserede Miller flere af de organiske molekyler (aminosyrer), der er til stede i proteiners struktur.

Blot få år gik før det blev afsløret, at dette eksperiment, som blev præsenteret som et vigtigt skridt i evolutionens navn, var ugyldig, fordi atmosfæren brugt i eksperimentet var meget forskellig fra de rigtige forhold på Jorden.²⁶

Efter en lang stilhed indrømmede Miller, at det atmosfære medium, han brugte, var urealistisk.²⁷

Alle evolutionisternes indsatser gjort gennem det 20. århundrede for at forklare livets oprindelse mislykkedes. Geokemikeren Jeffrey Bada fra the San Diego Scripps Institute accepterer dette faktum i en artikel udgivet i *Earth Magazine* i 1998:

I dag, hvor vi forlader det tyvende århundrede, står vi stadig overfor det største uløste problem, som vi havde, da vi gik ind til det tyvende århundrede: Hvordan opstod livet på Jorden?²⁸

Livets komplekse struktur

Den primære grund til, at evolutionsteorien endte i et så stort dødvande om livets oprindelse er, at selv de levende organismer, der siges at være simplest, har enestående komplekse strukturer. Cellen i en levende ting er mere kompleks end alle vores menneskeskabte teknologiske produkter. I dag kan en

levende celle i selv de mest udviklede laboratorier i verden ikke produceres ved at sætte organiske kemikalier sammen.

De forhold, der kræves for dannelsen af en celle, er for store i kvantitet til at kunne forklares af tilfælde. Sandsynligheden for, at proteiner, cellens byggesten, syntetiseres tilfældigt, er 1 til 10^{950} for et gennemsnitligt protein bestående af 500 aminosyrer. I matematikken betragtes en sandsynlighed lavere end 1 til 10^{50} som værende praktisk umulig.

DNA molekylet, som findes i kernen af en celle, og som lagrer genetisk information, er en fantastisk databank. Det er blevet beregnet, at hvis informationen indkodet i DNA blev skrevet ned, ville det udgøre et gigantisk bibliotek bestående af 900 udgaver af encyklopædier bestående af 500 sider hver.

Et meget interessant dilemma opstår her: DNA kan kun kopiere sig selv ved hjælp af nogle specialiserede proteiner (enzymmer). Men syntesen af disse enzymer kan kun realiseres af informationen indkodet i DNA. Da de begge afhænger af hinanden, må de eksistere på samme tid for kopiering. Dette bringer scenariet om, at liv opstod af sig selv, til en blindgyde. Prof. Leslie Orgel, en anerkendt evolutionist fra University of San Diego, Californien, indrømmer dette faktum i september 1994 udgaven af *Scientific American* magasinet:

Det er ekstremt usandsynligt, at proteiner og aminosyrer, som begge er strukturelt komplekse, opstod spontant på samme sted og samme tid. Stadig virker det også umuligt at have en uden den anden. Og så, ved første øjekast, må man måske konkludere, at hvis livet faktisk aldrig opstod ved kemiske metoder.²⁹

Uden tvivl, hvis det er umuligt for liv at være opstået spontant som resultat af blindt tilfælde, så må de accepteres, at liv blev "skabt" på en overnaturlig måde. Dette faktum afkræfter fuldstændig evolutionsteorien, hvis hovedformål er at benægte skabelse.

Evolutionens opdigtede mekanismer

Det andet vigtige punkt, der negerer Darwins teori er, at man fandt ud, at begge koncepter fremsat af teorien som "evolutionære mekanismer", ikke havde nogen evolutionær kraft i virkeligheden.

Darwin baserede sin evolution påstand fuldstændig på mekanismen "naturlig selektion". Den vigtighed, han pålagde denne mekanisme var tydelig i bogens navn: *"Origin of Species, By Means of Natural Selection..."*

Naturlig selektion vedholder, at de levende ting, der er stærkere og mere tilpassede til deres habitats naturlige forhold, vil overleve i kampen for livet. For eksempel, i en hjorteflok under trussel af angreb fra vilde dyr, vil de, der kan løbe hurtigere, overleve. Derfor vil hjorteflokken udgøres af hurtigere og stærkere individer. Men denne mekanisme vil uden tvivl ikke gøre, at hjorte udvikler sig og transformerer sig til en anden levende art, for eksempel, heste.

Derfor har mekanismen naturlig selektion ingen evolutionær kraft. Darwin var også klar over dette faktum og måtte sige dette i sin bog *The Origin of Species*:

*Naturlig selektion kan intet gøre indtil fordelagtige variationer ved tilfælde forekommer.*³⁰

Lamarcks indflydelse

Så hvordan kunne disse "fordelagtige variationer" forekomme? Darwin prøvede at besvare dette spørgsmål ud fra standpunktet af den primitive forståelse for videnskab på den tid. Ifølge den franske biolog Lamarck, som levede før Darwin, videregav levende væsner de træk, de fik under deres levetid, til den næste generation, og disse træk, som akkumuleredes fra en generation til den næste, gjorde, at nye arter blev dannet. Ifølge Lamarck udviklede giraffer sig for eksempel fra antiloper; siden de havde svært ved at spise bladene på høje træer, blev deres nakker forlængede fra generation til generation.

Darwin gav også lignende eksempler. I sin bog *The Origin of Species*, for eksempel, sagde han, at nogle bjørne, der gik i vandet for at finde mad, transformerede sig selv til hvaler med tiden.³¹

Men arvens love, opdaget af Mendel og bekræftet af genetisk videnskab, som blomstrede i det 20. århundrede, knuste fuldstændig den legende, at opnåede træk blev videregivet til efterfølgende generationer. Altså faldt naturlig selektion bort som en evolutionær mekanisme.

Neodarwinisme og mutationer

For at finde en løsning fremsatte darwinister den "moderne syntetiske teori", eller som den mere alment kendes, neodarwinisme, i slutningen af 1930'erne. Neodarwinisme tilføjede mutationer, som er forvirringer dannet i generne hos levende væsner på grund af eksterne faktorer såsom radiation eller kopieringsfejl, som "grunden til fordelagtige variationer" i tillæg til naturlig mutation.

I dag er modellen, som står for evolution i verden, neodarwinisme. Teorien vedholder, at millioner af levende væsner dannedes som resultat af en proces, hvorved flere komplekse organer i disse organismer såsom ører, øjne, lunger og vinger gennemgik "mutationer", altså genetiske fejl. Stadig er der et ligefremt videnskabeligt faktum, der totalt underminerer denne teori: mutationer gør ikke, at levende væsner udvikler sig, men modsat er de altid skadelige.

Grunden til dette er meget simpel: DNA har en meget kompleks struktur, og tilfældige effekter kan kun gøre skade på det. Den amerikanske genetiker B. G. Ranganathan forklarer det som følger:

Mutationer er små, tilfældige og skadelige. De opstår sjældent, og den største sandsynlighed er, at de er virkningsløse. Disse fire egenskaber ved mutationer antyder, at mutationer ikke kan føre til evolutionær udvikling. En tilfældig forandring i en meget specialiseret organisme er enten virkningsløs eller skadelig. En tilfældig forandring i et ur kan ikke forbedre uret. Den vil

højest sandsynlig skade det eller i bedste tilfælde være uden effekt. Et jordskælv forbedrer ikke byen, det bringer ødelæggelse.³²

Ikke overraskende er intet eksempel på mutation, som er brugbar, altså som ses at udvikle den genetiske gode, blevet observeret indtil nu. Alle mutationer har vist sig at være skadelige. Det blev forstået, at mutation, som præsenteres som en "evolutionær mekanisme", faktisk er en genetisk hændelse, der skader levende ting og efterlader dem skadede. (Den mest gængse effekt af mutation hos mennesker er kræft.) Selvfølgelig kan en ødelæggende mekanisme ikke være en "evolutionær mekanisme". Naturlig selektion, på den anden side, "kan ikke selv gøre noget" som Darwin også accepterede. Dette faktum viser os, at der ikke er nogen "evolutionær mekanisme" i naturen. Siden ingen evolutionær mekanisme eksisterer, kan ingen sådan opdigtet proces kaldet "evolution" have fundet sted.

Den fossile optegnelse:

Ingen tegn på overgangsformer

Det tydeligste bevis for, at scenariet foreslået af evolutionsteorien ikke fandt sted, er den fossile optegnelse.

Ifølge evolutionsteorien er enhver levende art udsprunget fra en forgænger. En tidligere eksisterende art blev omdannet til noget andet med tiden, og alle arter er kommet til på denne måde. Ifølge teorien fortsætter denne transformation gradvist over millioner af år.

Hvis dette havde været tilfældet, burde flere overgangsformer have eksisteret og levet under denne lange transformationsperiode.

For eksempel skulle nogle halvt fisk/halvt reptiler have levet i fortiden, som havde fået nogle reptil træk ud over de træk fra fisk, de allerede havde. Eller der skulle have eksisteret nogle reptilfugle, som havde fået nogle træk fra fugle ud over de reptil træk, de allerede havde. Siden disse ville være i en overgangsfase, skulle de have været handicappede, defekte, forkrøblede levende væsner. Evolutionister henfører til disse opdigtede væsner, som de tror, har levet i fortiden, som "overgangsformer".

Hvis sådanne dyr virkelig nogensinde havde eksisteret, skulle der være millioner og endda milliarder af dem i antal og variation. Vigtigst af alt skulle resterne af disse sæere væsner være til stede i den fossile optegnelse. I *The Origin of Species* forklarede Darwin:

Hvis min teori er sand, må utallige mellemliggende variationer, der linker alle arterne i den samme gruppe tæt sammen, bestemt have eksisteret... Altså kunne beviser for deres tidligere eksistens kun findes blandt fossile rester.³³

Darwins håb knust

Men selvom evolutionister har gjort ivrige indsatser for at finde fossiler siden midten af det 19. århundrede i hele verden, er ingen overgangsformer endnu blevet fundet. Alle de udgravede fossiler viser, i strid med evolutionisternes forventninger, at liv opstod på Jorden lige pludselig og fuldt udviklet.

En kendt britisk palæontolog, Derek V. Ager, indrømmer dette faktum, selvom han er en evolutionist:

Pointen opstår, at hvis vi undersøger den fossile optegnelse detaljeret, om det gælder rækkefølge eller arter, finder vi – igen og igen – ikke gradvis evolution, men den pludselige eksplosion af en gruppe på bekostning af en anden.³⁴

Dette betyder, at alle levende arter i den fossile optegnelse opstår pludseligt som fuldt udviklede uden nogen mellemliggende former i mellem. Dette er lige modsat Darwins formodninger. Det er også meget tydeligt bevis for, at alle levende ting er skabt. Den eneste forklaring på, at en levende art opstår pludseligt og komplet i enhver detalje uden nogle evolutionære forfædre er, at den blev skabt. Dette faktum indrømmes også af den vidt kendte evolutionistiske biolog Douglas Futuyma:

Skabelse og evolution, sammen, udtømmer de mulige forklaringer for oprindelsen af levende ting. Organismer opstod enten på jorden fuldt udviklet, ellers gjorde de ikke. Hvis de ikke gjorde, må de have udviklet sig fra

præeksisterende arter via en modifikationsproces. Hvis de opstod i et fuldt udviklet stadie, må de bestemt være blevet skabt af en almægtig intelligens.³⁵

Fossiler viser, at levende væsner opstod fuldt udviklet og i et perfekt stadie på Jorden. Dette betyder, at "arternes oprindelse", modsat Darwins formodning, ikke er evolution, men Skabelse.

Fortællingen om menneskelig evolution

Emnet, der oftest bringes på banen af fortalere for evolutionsteorien, er emnet om menneskets oprindelse. Den darwinistiske påstand vedholder, at dagens mand udvikledes fra et slags abelignende væsen. Under denne påståede evolutionsproces, som angiveligt startede for 4-5 millioner år siden, påstås det, at der eksisterede nogle "overgangsforme" mellem nutidens mand og hans forfædre. Ifølge dette fuldstændig opdigtede scenarie, er de følgende fire grundlæggende "kategorier" noteret:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Evolutionister kalder menneskets såkaldte første abelignende forfædre Australopithecus, hvilket betyder "Sydafrikansk abe". Disse levende væsner er faktisk intet andet end en gammel abeart, der er uddød. Udvidet forskning af diverse Australopithecus prøver af to verdenskendte anatomer fra England og USA, nemlig Lord Solly Zuckerman og Prof. Charles Oxnard, har vist, at disse aber tilhørte en almindelig abeart, der uddøde og ikke bar nogen lighed med mennesker.³⁶

Evolutionister klassificerer det næste trin af menneskelig evolution som slægten "homo", altså "menneske". Ifølge den evolutionistiske påstand, er de levende ting i Homo serien mere udviklede end Australopithecus. Evolutionister udtænker en fantasifuld evolutionsopsætning ved at arrangere forskellige

fossiler af disse væsner i en særlig rækkefølge. Denne opsætning er opdigtet, fordi det aldrig er blevet bevist, at der er et evolutionært forhold mellem disse forskellige klasser. Ernst Mayr, en af de førende forsvarere af evolution i det 20. århundrede, indrømmer dette faktum ved at sige, at "kæden, der når så langt som til Homo sapiens, er faktisk tabt." 37

Ved at beskrive leddene i kæden som "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" antyder evolutionister, at hver af disse arter er forfader til den følgende. Men palæantropologers nylige fund har afsløret, at Australopithecus, Homo habilis og Homo erectus lavede i forskellige dele af verden på samme tid.38

Endvidere har et særligt segment af mennesker klassificeret som Homo erectus levet indtil meget moderne tider. Homo sapiens neanderthalensis og Homo sapiens sapiens (det moderne menneske) sameksisterede i samme region.39

Denne situation indikerer åbenlyst ugyldigheden ved påstanden om, at de er forfædre til hinanden. En palæontolog fra Harvard University, Stephen Jay Gould, forklarer denne blindgyde for evolutionsteorien, selvom han selv er evolutionist:

Hvad er der sket med vores stige, hvis der er tre sameksisterende slægter af hominider (A. africanus, de robuste australopitheciner og H. habilis), hvor ingen tydeligt stammer fra hinanden? Endvidere viser ingen af de tre nogen evolutionære tendenser under deres ophold på jorden.40

Kort sagt er scenariet om menneskelig evolution, som forsøges opretholdt ved hjælp af diverse tegninger af nogle "halvt abe, halvt menneske" væsner, der vises i medier og fagbøger, altså ved brug af propaganda, ikke andet end en fortælling uden videnskabeligt grundlag.

Lord Solly Zuckerman, en af de mest kendte og respekterede videnskabsmænd i England, som udførte forskning inden for dette emne i årevis og især studerede Australopithecus fossiler i 15 år, konkluderede endeligt, på trods af selv at være evolutionist, at der faktisk ikke er noget sådan stamtræ, der forgrener sig ud fra abelignende væsner til mennesket.

Zuckerman lavede også et interessant "videnskabsspektrum". Han lavede et spektrum af videnskaber, der gik fra de, han opfattede som videnskabelige, til de han betragtede som uvidenskabelige. Ifølge Zuckermans spektrum er de mest "videnskabelige" – altså de, der hviler på konkret data – områder af videnskaben kemi og fysik. Efter dem kommer de biologiske videnskaber og så de sociale. I den helt anden ende af spektret, som er den del, der betragtes som mest "uvidenskabelige", er "ekstrasensorisk opfattelse" – koncepter som telepati og sjette sans – og til sidst "menneskelig evolution". Zuckerman forklarer sin ræsonnement:

Vi bevæger os så væk fra registret for objektiv sandhed hen til de områder for formodet biologisk videnskab, ligesom ekstrasensorisk opfattelse eller fortolkningen af menneskets fossile historie, hvor alt er muligt for de troende (evolutionister) – og hvor den gloende troende (på evolution) nogle gange er i stand til at tro på flere modstridende ting på samme tid.⁴¹

Fortællingen om menneskelig evolution reduceres til intet andet end den forudindtagede fortolkning af nogle fossiler udgravet af særlige folk, der blindt adlyder deres teori.

Teknologi i øjet og øret

Et andet emne, der forbliver ubesvaret af evolutionær teori, er den udmærkede kvalitet af sansning i øjet og øret.

Før vi går videre til emnet om øjet, lad os kort svare på spørgsmålet "hvordan vi ser". Lysstråler, der kommer fra et objekt, falder modsat på øjets nethinde. Her transmitteres disse lysstråler til elektriske signaler af celler, og de når et lille punkt bag i hjernen kaldet visionscentret. Disse elektriske signaler opfattes i hjernens center som et billede efter en række processer. Med denne tekniske baggrund, lad os tænke lidt.

Hjernen er isoleret fra lys. Det betyder, at hjernens inderside er solidt mørke, og lys når ikke stedet, hvor hjernen er placeret. Stedet kaldet

visionscentret er et solidt mørkt sted, hvor lys aldrig kan nå ind: det kan endda være det mørkeste sted, du nogensinde har kendt. Men du observerer en oplyst, klar verden i dette tusmørke.

Billedet dannet i øjet er så skarpt og distinkt, at selv teknologien i det 20. århundrede ikke har været i stand til at opnå det. Se for eksempel på den bog, du læser, de hænder, du holder den i, løft så dit hoved og kig omkring dig. Har du nogensinde set så skarpt og distinkt et billede som dette noget andet sted? Selv de mest udviklede fjernsynsskærme produceret af de største fjernsynsproducenter i verden kan ikke give dig sådan et skarpt billede. Det er et tredimensionelt, farvet og utrolig skarpt billede. I over 100 år har tusindvis af ingeniører prøvet at opnå denne skarphed. Fabrikker, kæmpe lokaler blev etableret, meget forskning er blevet gjort, planer og designs er blevet lavet for dette formål. Se igen på en fjernsynsskærm og bogen, du holder i dine hænder. Du vil se, at der er en stor forskel i skarphed og skelnen. Endvidere viser tv-skærmen dig et todimensionelt billede, hvorimod du med dine øjne ser et tredimensionelt perspektiv med dybe.

I mange år har titusindvis af ingeniører prøvet at lave et tredimensionelt TV og opnå øjets visionskvalitet. Ja, de har lavet et tredimensionelt fjernsynssystem, men det er ikke muligt at se det uden at tage briller på; endvidere er det kun en kunstig tredimension. Baggrunden er mere sløret, forgrunden fremstår som et papirmiljø. Aldrig har det været muligt at producere et skarpt og distinkt syn som øjets. I både kameraet og fjernsynet er der er tab af billedkvalitet.

Evolutionister påstår, at mekanismen, der producerer dette skarpe og distinkte billede er blevet dannet ved tilfælde. Hvis nogen nu fortalte dig, at fjernsynet i dit værelse var dannet som et resultat af tilfælde, at alle dets atomer bare satte sig sammen og udgør enheden, der producerer et billede, hvad ville du tro? Hvordan kan atomer gøre, hvad tusindvis af mennesker ikke kan?

Hvis et apparat, der producerer et mere primitivt billede end øjet, ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde, så er det mere tydeligt, at øjet og

billedet set af øjet ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde. Den samme situation gælder øret. Det ydre øre opsamler de tilgængelige lyde ved øremuslingen og sender dem til mellemøret: mellemøret sender lyd vibrationerne ved at forstærke dem; det indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom for øjet færdiggøres høresansen i centret for hørelse i hjernen.

Situationen i øjet er også gældende for øret. Det vil sige, at hjernen er isoleret fra lyd ligesom fra lys: den lader ingen lyd ind. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, lige meget hvor larmende ydersiden er. Ikke desto mindre opfattes de skarpeste lyde i hjernen. I din hjerne, der er isoleret fra lyd, lytter du til symfonierne fra et orkester og hører alle lydene på et overfyldt sted. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et præcist apparat i det øjeblik, ville det ses, at en fuldstændig stilhed hersker der.

Som i tilfældet med billederne, er årtiers indsatser blevet gjort for at prøve at generere og reproducere lyd, der er trofast til den originale. Resultaterne af disse forsøg er lydoptagere, hi-fi systemer og systemer til at opfange lyd. På trods af al denne teknologi og de tusindvis af ingeniører og eksperter, der har arbejdet med disse bestræbelser, er ingen lyd endnu blevet opnået, der har samme skarphed og klarhed som lyden, opfattet af øret. Tænk på det mest højteknologiske HI-FI system produceret af det største firma i musikindustrien. Selv i disse apparater mistes noget lyd, når det optages; eller du hører altid en hvislende lyd, når du tænder hi-fi apparatet, før musikken starter. Men lydene, der er produkter af den menneskelige krops teknologi, er utroligt skarpe og tydelige. Et menneskeligt øre opfatter aldrig en lyd ledsaget af en hvislende lyd eller atmosfæretryk som et HI-FI apparat gør; det opfatter lyden, præcis som den er, skarp og tydelig. Det er sådan, det har været, siden menneskets skabelse.

Indtil nu har intet menneskeskabt visuelt eller optagelsesapparat været så sensitivt og succesfuldt i at opfatte sanseligt data som øjet og øret er.

Men når det gælder syn og hørelse, ligger en meget større sandhed bag alt dette.

Hvem ejer bevidstheden,
som ser og hører
inde i hjernen?

Hvem ser på en dragende verden i hjernen, lytter til symfonier og fugles
kvidren, og dufter roserne?

Stimuleringerne, der kommer fra en persons øjne, ører og næse, rejser til
hjernen som elektrokemiske nerveimpulser. I biologi, fysiologi og biokemi
bøger kan du finde mange detaljer om, hvordan dette billede dannes i hjernen.
Men du vil aldrig møde det vigtigste faktum: hvem opfatter disse
elektrokemiske nerveimpulser som billeder, lyde, lugte og sensoriske
begivenheder i hjernen? Der er en bevidsthed i hjernen, der opfatter alt dette
uden at have noget behov for et øje, et øre og en næse. Hvem ejer denne
bevidsthed? Der er ingen tvivl om, at denne bevidsthed ikke tilhører nerverne,
fedtlaget og neuronerne, der udgør hjernen. Det er derfor, darwinistiske
materialister, som tror, at alt er udgjort af materie, ikke kan besvare disse
spørgsmål.

For denne bevidsthed er ånden skabt af Gud. Ånden behøver hverken øjet
til at se billederne eller øret til at høre lydene. Endvidere behøver den ikke
hjernen for at tænke.

Alle, der læser dette eksplicitte og videnskabelige faktum, burde tænke på
Almægtige Gud, burde frygte Ham og søge tilflugt hos Ham, Han Som maser
hele universet ind i et bælgmørkt sted på få kubikcentimeter i en
tredimensionel, farvet, skygget og lysende form.

En materialistisk tro

Den information, vi indtil videre har præsenteret, viser os, at
evolutionsteorien er en påstand, der ikke stemmer overens med
videnskabelige fund. Teoriens påstand om livets oprindelse er uforenelig med
videnskab, de evolutionære mekanismer, den foreslår, har ingen evolutionær
kraft, og fossiler viser, at de overgangsformer, som teorien kræver, aldrig har

eksisteret. Så det betyder bestemt, at evolutionsteorien burde skubbes til side som en uvidenskabelig ide. Dette er måden, hvorpå mange ideer, såsom modellen for det jordcentrerede univers, er blevet fjernet fra videnskabens dagsorden gennem historien.

Men evolutionsteorien bevares på videnskabens dagsorden. Nogle folk prøver endda at præsentere kritik rettet mod det som et "angreb på videnskaben." Hvorfor?

Grunden er, at denne teori er en uundværligt dogmatisk holdning for nogle kredse. Disse kredse er blindt hengivet til materialistisk filosofi og vedtager sig darwinisme, fordi det er den eneste materialistiske forklaring, der kan fremsættes for at forklare naturens værk.

Interessant nok indrømmer de også dette faktum fra tid til anden. En velkendt genetiker og en udtalt evolutionist, Richard C. Lewontin fra Harvard University, indrømmer, at han "først og fremmest er en materialist og så en videnskabsmand":

Det er ikke, fordi videnskabens metoder og institutioner på en eller anden vis tvinger os til at acceptere en materiel forklaring for den fænomenale verden, men, modsat, at vi tvinges af vores a priori tilslutning til materielle ting til at skabe et apparat for undersøgelse og et sæt koncepter, der producerer materielle forklaringer, lige meget hvor ulogiske, lige meget hvor mystificerende for de uinitierede. Endvidere er materialisme absolut, så vi kan ikke lade en Guddommelig Fod inden for døren...42

Disse er eksplicitte udtalelser om, at darwinisme er et dogme, der kun holdes i live for den materialistiske filosofis skyld. Dogmet vedholder, at der ikke er noget væsen uden materie. Derfor siger det, at livløst, ubevidst materie skabte liv. Det insisterer på, at millioner af forskellige levende arter, for eksempel fugle, fisk, giraffer, tigre, insekter, træer, blomster, hvaler og mennesker, opstod som et resultat af interaktionen mellem materie såsom faldende regn, lynglimt og så videre, ud af livløst materie. Dette er en forskrift modsat både fornuft og videnskab. Men darwinister fortsætter stadig med at forsvare det bare for "ikke at lade en Guddommelig Fod inden for døren."

Enhver, der ikke ser på levende væsners oprindelse med en materialistisk fordom, vil se denne evidente sandhed: Alle levende væsner er værket af en Skaber, Som er almægtig og alvidende. Denne Skaber er Gud, Som skabte hele universet fra ikke-eksistens, designede det på den mest perfekte måde og formede alle levende væsner.

De sagde: "Højlovet være Du! Vi ved kun, hvad Du har lært os. Du er Den Vidende og Den Vise." (The Qur'an, 2:32)

FODNOTER

- 1- <http://www.jps.net/bygrace/index.html> Taken from Big Bang Refined by Fire by Dr. Hugh Ross, 1998. Reasons To Believe, Pasadena, CA.
- 2- Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; General Science, Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, p. 319-322
- 3- <http://muttley.ucdavis.edu/Book/Atmosphere/beginner/layers-01.html>
- 4- Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, p. 305
- 5- <http://southport.jpl.nasa.gov/scienceapps/dixon/report6.html>
- 6- Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; General Science, Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, p. 305
- 7- National Geographic Society, Powers of Nature, Washington D.C., 1978, p.12-13

8- <http://www.2think.org/nothingness.html>, Henning Genz –
Nothingness: The Science of Empty Space, p. 205

9- Anthes, Richard A., John J. Cahir, Alistair B. Fraser, and Hans A. Panofsky, 1981, *The Atmosphere*, 3. edition, Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, p. 268-269; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, 2. edition, Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, p. 141

10- Anthes, Richard A.; John J. Cahir; Alistair B. Fraser; and Hans A. Panofsky, 1981, *The Atmosphere*, p. 269; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, p. 141-142

11- Davis, Richard A., Jr. 1972, *Principles of Oceanography*, Don Mills, Ontario, Addison-Wesley Publishing, p. 92-93

12- Elder, Danny; and John Pernetta, 1991, *Oceans*, London, Mitchell Beazley Publishers, p. 27

13- Gross, M. Grant; 1993, *Oceanography, a View of Earth*, 6. edition, Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., p. 205

14- Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens; and Philip Tate, 1996, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. edition, St. Louis, Mosby-Year Book Inc., p. 211; Noback, Charles R.; N. L. Strominger; and R. J. Demarest, 1991, *The Human Nervous System, Introduction and Review*, 4. edition, Philadelphia, Lea & Febiger , p. 410-411

15- Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens; and Philip Tate, 1996, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. edition, St. Louis, Mosby-Year Book Inc., p. 211

16- Moore, Keith L., E. Marshall Johnson, T. V. N. Persaud, Gerald C. Goeringer, Abdul-Majeed A. Zindani, and Mustafa A. Ahmed, 1992, Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah, Makkah, Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, p. 36

17- Moore, Developing Human, 6. edition, 1998.

18- Williams P., Basic Human Embryology, 3. edition, 1984, p. 64.

19- Rex D. Russell, Design in Infant Nutrition, [http:// www.icr.org/pubs/imp-259.htm](http://www.icr.org/pubs/imp-259.htm)

20- Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, p. 287-299.

21- Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, p. 287-299.

22- Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J. C. Hinrichs' sche Buchhandlung

23- Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J. J. Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952

24- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977. p. 2

25- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), p. 196

26- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, Vol 63, November 1982, p. 1328-1330

27- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7

28- Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40

29- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, Vol 271, October 1994, p. 78

30- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 189

31- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.

32- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

33- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 179

34- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, p. 133

35- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. p. 197

36- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, p. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, Cilt 258, p. 389

37- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, December 1992

38- Alan Walker, *Science*, vol. 207, 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, p. 272

39- *Time*, November 1996

40- S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, p. 30

41- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, p. 19

42- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 January, 1997, p. 28

BILLEDTEKSTER

Side 12

De følsomme sensorer om bord på COBE satellitten, som blev opsendt af NASA i 1992, fangede bevismæssige rester af Big Bang. Opdagelsen udgjorde bevis for the Big Bang, som er den videnskabelige forklaring på det faktum, at universet blev skabt af ingenting.

Side 14

Edwin Hubble med sit gigantiske teleskop

Georges Lemaitre

Side 15

Fra øjeblikket, hvor Big Bang skete, har universet constant udvidet sig med stor fart. Videnskabsmænd sammenligner det udvidende univers med en ballon, der er oppustet.

Side 16

Billedet repræsenterer the Big Bang, som igen viste, at Gud skabte universet fra intetheden. The Big Bang er en teori, der er blevet bevist med mig videnskabeligt bevis. Selvom nogle videnskabsmænd prøvede at fremsætte alternative teorier imod the Big Bang, gjorde videnskabeligt bevis, at teorien blev fuldstændig accepteret af det videnskabelige samfund.

Side 20

Ligesom mange andre kometer i universet bevæger Halleys komet, som ses ovenfor, sig også i et fastlagt kredsløb. Den har et specifikt kredsløb og bevæger sig i dette kredsløb i perfekt harmoni med andre himmellegemer.

Alle himmellegemer, inklusiv planeter, disse planeters satellitter, stjerner og endda galakser har deres egen kredsløb, som er blevet bestemt med meget delikate beregninger. Den, Der har fastlagt denne perfekt orden, og vedholder den, er Gud, Som skabte hele universet.

Side 22

Atmosfæren lader kun stråler, der kræves for liv, nå Jorden. Ultraviolette stråler når for eksempel kun delvist til jorden. Det er den mest passende mængde, sådan at planter kan lave fotosyntese og i sidste ende for, at alle levende ting kan overleve.

Side 23

Denne illustration viser meteoror, som er ved at styrte ned i jorden. Himmellegerne, der bevæger sig i rummet, kunne udgøre en seriøs trussel mod jorden. Men Gud, Han Som skaber perfekt, har lavet atmosfæren til et beskyttende tag. Takket være denne specielle beskyttelse skader de fleste meteoror ikke Jorden, fordi de går i stykker i atmosfæren.

De fleste, der kigger på himlen, tænker ikke på atmosfærens beskyttende aspect. De tænker næsten aldrig på, hvilket sted verden ville være, hvis denne struktur ikke eksisterede. Billedet ovenfor er fra et gigantisk krater forårsaget af en meteor, der faldt ned i Arizona i USA. Hvis atmosfæren ikke eksisterede, ville millioner af meteoror falde til Jorden, og Jorden ville blive et ubeboeligt

sted. Men dette beskyttende aspekt hos atmosfæren gør, at levende ting kan overleve i sikkerhed. Det er bestemt Guds beskyttelse af folket, og et mirakel udråbt i Koranen.

Side 24

Energien frigivet i et soludbrud er så kraftig, at det menneskelige sind knap kan forstå det: et enkelt udbrud svarer til 100 milliarder atombomber svarende til den, der blev kastet over Hiroshima. Verden er beskyttet fra de ødelæggende effekter af denne energi af atmosfæren og Van Allen bælteerne.

Som vi bevæger os væk fra Jorden, som passer perfekt til menneskeliv, forbi atmosfæren og ud i rummet, møder vi en isnende kulde. Verden af beskyttet fra rummets isnende kulde, som er omkring -270 grader, ved hjælp af atmosfæren.

Magnetosfære laget, dannet af Jordens magnetfelt, fungerer som et skjold, der beskytter jorden fra himmellegemer, skadelige kosmiske stråler og partikler. På billedet ovenfor ses dette magnetosfære lag, som også kaldes Van Allen Bælteerne. Disse bælte tusindvis af kilometer over jorden beskytter de levende ting på jorden fra den fatale energi, der ellers ville nå ned fra rummet.

Alle disse videnskabelige fund beviser, at jorden er beskyttet på en meget særlig måde. Det vigtige er, at denne beskyttelse blev bekendtgjort i Koranen i verset "Vi satte himlen som et bevogtet tag" for 1400 år siden.

Side 27

Tilstedeværelsen af vand er essentiel for liv på Jorden. En af de faktorer, der spiller ind i dannelsen af vand, er troposfæren, et af atmosfærens lag. Troposfære laget gør, at vanddamp, der stiger op fra Jordens overflade, kan kondensere og vende tilbage til Jorden som regn.

Atmosfærelaget, som blokerer strålerne, der kunne være fatale for liv på Jorden, er ozonosfæren. Ozonosfæren sender skadelige kosmiske stråler såsom de ultraviolette tilbage til rummet, og forhindrer dem altså i at nå Jorden og skade liv.

Hvert lag i atmosfæren har fordelagtige egenskaber for mennesker. Ionosfærelaget, et af de øverste lag i atmosfæren, reflekterer for eksempel radiobølgeudsendelser fra et særligt center tilbage til Jorden, og gør altså, at udsendelser kan modtages over lange afstande.

Side 28

Jorden har alle egenskaber nødvendige for liv. En af dem er atmosfæren, som fungerer som et skjold, der beskytter levende ting. I dag er det et etableret faktum, at atmosfæren består af forskellige lag oven på hinanden. Ligesom det beskrives i Koranen, består atmosfæren af præcis syv lag. Det er bestemt et af miraklerne i Koranen.

Side 29

For 14 århundreder siden, da man troede, at himlen var ét samlet legeme, erklærede Koranen mirakuløst, at den bestod af lag, og endda at den bestod af "syv" lag. Modern videnskab opdagede på den anden side først det faktum, at atmosfæren, der omgiver jorden, udgøres af "syv" grundlæggende lag, for nylig.

Side 31

Bjerge har rødder dybt under jordens overflade. (Earth, Press and Siever, s. 413)

Skematisk afsnit. Bjerge har – ligesom pløkker – dybe rødder indlejret i jorden. (Anatomy of the Earth, Cailleux, s.220)

En anden illustration viser, hvordan bjerge ligner pløkker i formen, på grund af deres dybe rødder. (Earth Science, Tarbuck and Lutgens, p.158)

Side 32

Med forlængelser, som bjerge strækker ud under jorden såvel som over jorden, holder de jordens forskellige plader sammen ligesom en pløk. Jordens skorpe består af plader, der er i konstant bevægelse. Denne knugende egenskab hos bjergene forhindrer i stor grad rystelser ved at fiksere jordens skorpe, som har en meget bevægelig struktur.

Side 36

Jernbarre

Side 37

Prof. Paul Dirac

Side 38

Tid er et koncept, der fuldstændig afhænger af opleveren. Mens en bestemt tidsperiode virker lang for en person, kan den måske virke kort for en anden. For at kunne forstå, hvilken der er rigtig, skal vi bruge kilder såsom ure og kalendere. Det er umuligt at lave korrekte bedømmelser om tiden uden dem.

Side 41

Hvert år er mængden af vand, der fordamper og falder tilbage på jorden i form af regn, "konstant": 513 billioner tons. Denne konstante mængde beskrives i Koranen med udtrykket "Vi sender vand i en tilmålt mængde ned fra himlen". Denne konstante mængde er meget vigtig for fortsættelsen af den miljømæssige balance, og derfor, liv.

Side 43

Illustrationen ovenfor viser vanddråberne, der frigives til luften. Dette er første trin i dannelsen af regn. Efter det vil vanddråberne i de nyligt dannede

skyer hænge i luften og så fortættes for at danne regn. Alle disse trin er nævnt i Koranen.

Side 45

(A) Isolerede små stykker af skyer (cumulus skyer)

(B) Når de små skyer sætter sig sammen, forøges opdriften i de større skyer, og derved stables skyerne op.

Disse opdrifter gør, at skyens krop vokser vertikalt, så skyen stables opad. Denne vertikale vækst før, at skyens strækker sig op til køligere regioner i atmosfæren, hvor vanddråber og hagl dannes og begynder at vokse sig større og større. Når disse vanddråber og hagl bliver for tunge til, at opdrifterne kan støtte dem, begynder de at falde fra skyen som regn, hagl osv. Dette videnskabelige faktum blev skrevet i vers 43 i Sura Nur for fjorten århundreder siden af Gud på denne måde: "... derpå samle dem og gøre dem til en ophobet masse? Så ser man regnskyl komme ud imellem dem..."

Små skyer (cumulus skyer) bæres afsted og sættes sammen af vinden, altså, som verset siger: "... Har du ikke set Gud drive skyerne af sted, derpå samle dem..."

Side 47

Billedet ovenfor viser stadierne i dannelsen af en bølge. Bølger dannes, når vinden blæser over vandets overflade. Ved hjælp af vinden begynder vandpartikler at bevæge sig en cirkelbevægelse. Denne bevægelse danner snart bølger, en efter en, og bobler dannet af bølgerne spredes i luften. Dette er det første stadie i dannelsen af regn. Denne proces erklæres i verset som "Vi sender vindene ud for at befrugte. Så lader Vi vand falde ned fra himlen."

Side 48

Der er større bølger, stærke strømme og højvande i Middelhavet og Atlanterhavet. Middelhavets vand går ud i Atlanten ved Gibraltar. Men deres temperatur, saltholdighed og tæthed ændres ikke på grund af den barriere, der skiller dem.

Side 51

Malinger lavet med nutidens teknologi har afsløret, at mellem 3 og 30 procent af sollyset reflekteres ved havets overflade. Så absorberes næsten alle de syv farver i lysspektret, en efter en, inden for de første 200 meter, undtagen det blå lys (billedet til venstre). Under en dybde på 1000 meter er der slet ikke noget lys (billedet ovenfor). Dette videnskabelige faktum blev udpeget i vers 40 i Sura Nur i Koranen for 1400 år siden.

Side 52

The picture to the left represents internal waves at interface between two layers of water of different densities. The lower layer is denser than the upper one. This scientific fact, declared in verse 40 of Sura Nur of the Qur'an 14 centuries ago, has been discovered by today's scientists only very recently.

Side 55

På billedet til venstre ser vi sæd sendt ind til livmoderen. Kun meget få sædceller ud af 250 millioner sædceller udsendt fra manden kan nå frem til ægcellen. Sædcellen, der kommer til at fertilisere ægget, er den ene ud af tusind sædceller, der har overlevet. Det faktum, at mennesket ikke dannes fra hele sæden, men kun en lille del af den, nævnes i Koranen med udtrykket "en dråbe af udstødt sæd".

Side 57

I Koranen siges det, at maskulinitet eller femininitet dannes fra "en dråbe udstødt sæd". Men indtil for ganske nylig troede man, at et barns køn blev bestemt af moderens celler. Videnskaben opdagede først denne information, som Koranen indeholdt, i det 20. århundrede. Dette – og mange andre lignende detaljer om menneskets skabelse – blev skrevet i Koranen for århundreder siden.

Side 58

Y-kromosomet bærer karakteristika for maskulinitet, mens X-kromosomet bærer dem for femininitet. I moderens æg er der kun X-

kromosomet, som fastsætter kvindelige karakteristikker. I sæden fra faderen er der sædceller, der inkluderer enten X eller Y-kromosomer. Derfor afhænger barnets køn af, om sædcellen, der befrugter ægget, indeholder et X eller Y-kromosom. Med andre ord, som det siges i verset, er den faktor, der bestemmer barnets køn, sæden, som kommer fra faderen. Denne viden, som ikke kunne have været kendt på den tid, hvor Koranen blev nedsendt, er bevis for det faktum, at Koranen er Guds ord.

Side 59

I den første fase af sin udvikling er barnet i sin moders livmoder i form af et befrugtet æg, som klynger sig til livmoderen for at få næring fra moderens blod. På billedet ovenfor er en befrugtet ægcelle, som ligner et stykke kød. Denne dannelse, som er blevet opdaget af moderne embryologi, blev mirakuløst skrevet i Koranen for 14 århundreder siden med ordet "alaq", som betyder "en ting, der klynger sig til et sted" og bruges til at beskrive igler, der klynger sig til en krop for at suge blod.

Side 60

Barnets knogler, der færdiggør sin udvikling i moderens livmoder, er dækket med kød under et specifikt trin.

Side 61

Mange stadier af en babys udvikling i moderens livmoder beskrives i Koranen. Som beskrevet i vers 14 i Sura Muminun, stivner fosterets brusk i moderens livmoder først. Disse knogler er dækket med muskelceller. Gud beskriver denne udvikling med verset: "kødet gjorde vi (så) til knogler og, og knoglerne beklædte Vi med kød."

Side 63

I vers 6 i Sura Zumar pointeres det, at mennesket skabes i moderens livmoder i tre distinkte trin. Faktisk har moderne embryologi afsløret, at barnets embryologiske udvikling finder sted i tre distinkte regioner af moderens livmoder.

Side 65

Alle, inklusiv identiske tvillinger, har et unikt fingeraftryk. Med andre ord er menneskers identiteter indkodet i deres fingerspidser. Dette kodesystem kan også sammenlignes med stregkodesystemet, vi bruger i dag.

Side 68

Det Døde Hav, hvor det Byzantiske Rige blev besejret af Perserne. Over er et satellitbillede af regionen. Søen Lut regionen, som er den laveste region i verden, er 395 meter under havet.

Side 71

Ovenfor er et satellitbillede af Det Døde Hav. Højden af Det Døde Hav kunne kun bestemmes med moderne måleteknikker. Disse målinger førte til opdagelsen af, at dette er den "laveste region på Jorden".

Side 74

Navnet "Haman" var ikke kendt ind til afkodningen af egyptiske hieroglyffer i det 19. århundrede. Da hieroglyfferne blev afkodet, forstod man, at Haman var en hjælper af Faraoen, og var "lederen af **stone quarries**". (Ovenfor ses gamle egyptiske bygningsarbejdere). Den meget vigtige pointe her er, at Haman er nævnt i Koranen som den person, der ledte bygningsarbejdet under Faraos befaling. Dette betyder, at information, der ikke kunne være kendt af nogen anden på den tid, blev givet i Koranen.

Side 82

Charles Darwin

Side 86

Et faktum, der afkræfter evolutionsteorien, er livets utrolig komplekse struktur. DNA molekylet i cellekernen hos levende væsner er et eksempel på dette. DNA er en slags databank, dannet omkring arrangementet af fire forskellige molekyler i forskellige rækkefølger. Denne databank indeholder koderne for alle de fysiske træk hos det levende væsen. Det er blevet beregnet, at hvis man nedskrev menneskelig DNA, ville dette resultere i en

encyklopædi udgjort af 900 bind. Sådan en enestående information afkræfter uden tvivl konceptet om tilfælde.

Side 92

Der er ingen fossile rester, der støtter fortællingen om menneskelig evolution. Modsat viser den fossile optegnelse, at der er en uoverkommelig barriere mellem aber og mennesker. I lyset af denne sandhed fikserede evolutionister deres håb på særlige tegninger og modeller. De placerer tilfældigt masker på de fossile rester og fabrikerer opdigtede halvabe, halvmenneske ansigter.